

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

உம்மத்தின் வீழ்ச்சிக்குரிய காரணம்

ஆசிரியர் :

ஸையாஹே ஏஷியா அல்லாமா
ஸையத் மஜ்ஹர் ரப்பானி
மத்தழில்லஹுல் ஆலி

தமிழில் :

எப். எம். இப்ராஹீம் ரப்பானி

வெளியீடு :

ரப்பானியா பப்ளிஷர்ஸ்

திருச்சி-8.

இதயத்தின் கட்டிகள் எரிந்துக் கிளம்பிற்று
 இதயத்தின் ரணத்திலிருந்து
 அந்த வீட்டில் தீப்பிடித்தது வீட்டிலுள்ள விளக்காலே.

பொருளடக்கம்

ஒற்றுமைக்குரிய அழைப்பு	1
முஸ்லிம்களை காபிர், முஷ்ரிக், பித்அத்தீ, நரகவாதி எனக் கூறுவது பற்றி	4
குப்ருடைய விஷயத்தில் அறிவாளர்களின் முன்னெச்சரிக்கை	6
குப்ரை கொண்டு தீர்ப்பு வழங்குவதில் முன்னோர்களிடையே கருத்து வேறுபாடு	7
குப்ருடைய விஷயத்தில் இமாம்கள் மற்றும் ஷைகுமார்களை பின்பற்றுதல்	13
குர்ஆன் ஹதீஸுக்கு மாற்றமாக யாரையும் பின்பற்றக் கூடாது	15
குழப்பவாதிகளான உலமாக்களும், முஃப்திகளும்	16
கல்வி மற்றும் ஒழுக்கத்திற்கு உரியவர்கள்	24
ஸையாஹே ஏஷியாவிடம் சில கேள்விகளும் அதற்குரிய பதில்களும்	25

அச்சிட்டோர் :

ரப்பானியா பிரிண்டர்ஸ்

12/25, காந்திதெரு, ஜீவாநகர்,

திருச்சி - 620 008.

போன் : 91-431-27016875.

© Copyright Reserved

பதிப்புரிமை ஆசிரியருக்கே

முதல் பதிப்பு - 2003

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
ஒற்றுமைக்குரிய அழைப்பு

وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا

“இன்னும் அல்லாஹ்வடைய கயிற்றை பலமாக பற்றிக் கொள்ளுங்கள். மேலும் நீங்கள் பிரிந்துவிட வேண்டாம்” அல்குர்ஆன், சூரா-ஆல இம்ரான், வசனம்-103.

أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ

“அல்லாஹ்வுக்கும் அவனுடைய ரஸூலுக்கும் வழிப்படுங்கள். உங்களுக்குள் தாக்கித்துக் கொள்ள வேண்டாம். அவ்வாறாயின் நீங்கள் கோழைகளாகி உங்களின் காற்று (ஆற்றல்) போய்விடும்” அல்குர்ஆன், சூரா-அன்பால், வசனம்-46.

إِذَا تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ

“உங்களுக்கிடையே ஏதேனுமொரு விஷயத்தில் கருத்து வேறுபாடு ஏற்படுமாயின் அதனை அல்லாஹ் மற்றும் அவனுடைய ரஸூலின் பக்கமாக திருப்புங்கள். (அதாவது அல்லாஹ் ரஸூலுடைய தீர்ப்பின்படி செயல்படுங்கள்)” அல்குர்ஆன், சூரா-நிஸா, வசனம்-59.

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ
لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

“திடீராக விசுவாசிகள் ஒருவருக்கொருவர் சகோதரர்களாவர். ஆதலால் தமது சகோதரர்களுக்கிடையே இணக்கத்தை ஏற்படுத்த

துங்கள். மேலும் அல்லாஹ்வை அஞ்சுங்கள். (அதன் காரணமாக) நீங்கள் அருள் புரியப்படுவீர்கள்" அல்குர்ஆன், சூரா-ஹுஜ்ராத்த, வசனம்-10.

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْقَى إِلَيْكُمُ السَّلَامَ لَسْتَ مُؤْمِنًا

"யார் உங்களுக்கு ஸலாம் சொல்கிறார்களோ அவர்களை விசுவாசிகள் அல்லவென்று (அதாவது காபிர்களென்று) கூறுதீர்கள்" அல்குர்ஆன், சூரா-நிஸா, வசனம்-94.

அருள்மறையாம் திருக்குர்ஆனிலிருந்து உங்களின் பார்வைக் காக ஐந்து திருவசனங்களை நாம் உங்கள்முன் எடுத்துக் காட்டியுள்ளோம். அவைகளின் மீது நல்லறிவு உடையோரும், தமது சமூகத்தைப் பற்றிய அக்கரை கொண்டோரும் நமக்கு இறைவன் என்ன கட்டளை யிடுகிறான்? பின்னும் முஸ்லிம்களாகிய நாம் இன்று எவ்வாறு செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம்? என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

அவர்கள் கண்ணியவான்களாக இருந்தனர்

முஸ்லிம்களாகி ஒருகாலத்தில்

இன்று குர்ஆனை விட்டதால் இழிவடைந்து போனீர்கள்

அடுத்து அண்ணலெங் கோமான் முஹம்மத் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லமவர்கள் கூறுவதைப் பாருங்கள்.

بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ شَهَادَةٌ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ وَإِقَامَةُ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءُ الزَّكَاةِ وَصِيَامُ شَهْرِ رَمَضَانَ وَحُجُّ الْبَيْتِ

"இஸ்லாம் என்பது ஐந்து காரியங்களின் மீது நிலைநிறுத்தப்பட்டுள்ளது. அது லாஇலாஹ இல்லல்லாஹ் என்னும் சாட்சியும், தொழுதையை நிலைநிறுத்துவதும், ஸகாத் கொடுப்பதும், ரமழானுடைய காலங்களில் நோன்பு நோற்பதும், இறை இல்லத்திற்குச் சென்று ஹஜ்ஜுச் செய்வதுமாகும்"

مَنْ صَلَّى صَلَاتَنَا وَاسْتَقْبَلَ قِبْلَتَنَا فَهُوَ مِنَّا

“யார் நம்மைப் போன்று தொழுகின்றாரோ இன்னும் நம்முடைய கிப்தாவை தமது கிப்தாவாகக் கொண்டிருக்கிறாரோ அவர் நம்மைச் சேர்ந்தவராவார்”

مَنْ لَمْ يَرْحَمْ صَفِيرَنَا وَلَمْ يُؤَقِّرْ كَيْبَرَنَا فَلَيْسَ مِنَّا

“யார் தம்மிடையேயுள்ள சிறியோர் மீது இரக்கம் காட்டவில்லையோ இவ்வாறே தம்மிடையேயுள்ள பெரியோரை கண்ணியப்படுத்தி மதிக்கவில்லையோ அவர் நம்மைச் சேர்ந்தவரல்ல”

أَلَا أُخْبِرُكُمْ أَفْضَلَ مِنْ دَرَجَةِ الصَّدَقَةِ وَالصَّلَاةِ وَالصِّيَامِ إِصْلَاحُ ذَاتِ الْبَيْتِ وَافْسَادُ ذَاتِ الْبَيْتِ هِيَ الْهَالِكَةُ

“என்ன? உங்களுக்கு நான் தர்மம், தொழுகை மற்றும் நோன்பை விட உயர்வானதை சொல்லட்டுமா? அது, தங்களுக்குள் இணக்கத்தை ஏற்படுத்துவதாகும். இனி தங்களுக்கிடையே மோதிக் கொள்வதானது அழிவுக்குரிய செயலாகும்”

الْمُسْلِمُ مَنْ سَلِمَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ لِسَانِهِ وَيَدِهِ

“முஸ்லிம் எனப்படுபவர் யாரெனில் எவருடைய நாவின தீமையை விட்டும் கரத்தின் தீங்கைவிட்டும் முஸ்லிம்கள் பாதுகாப்புப் பெறுகின்றனரோ அவராகும்”

இங்கே இஸ்லாத்தின் அடித்தளம் என்பது என்ன? முஸ்லிம் எனப்படுவோரின் அடையாளம் என்பது என்ன? ஒரு இஸ்லாமியரிடம் இஸ்லாமிய ஒழுக்கமும் பண்பாடும் எவ்வாறு அமைய வேண்டும்? கருத்து வேறுபாடு மற்றும் சச்சரவை விட இணக்கத்தை ஏற்படுத்துதல் என்பது எத்தனை உன்னதமானது? என்பவைகளை எல்லாம் அருமை நபியவர்களின் ஹதீஸ்களுடைய வெளிச்சத்தை முன்னிருத்தி கொஞ்சம் யோசித்துப்பாருங்கள். அதன்பின் இன்று நம்மிடையே உள்ள இஸ்லாமியர்களின் நிலைமைகளையும் உங்களின் சிந்தனைக்குக் கொண்டு வந்து பார்ப்பீர்களாயின் இன்றுள்ள இஸ்லாமியரது பேரழிவுக்கும் இழிவுக்குமுரிய காரணத்தையும் இந்தியத் திரு

நாட்டில் இருபதுகோடி எண்ணிக்கைக்கு மேல் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவர்கள் இன்று ஒரு அடிமையைவிட கேவலமான வாழ்க்கை வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதற்குரிய காரணத்தை உங்களால் எளிதாகப் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

**ஊன்றுகோல் சரியாக இருந்தால் அது பலனளிக்கும்
டாங்கி அதன் பாகங்கள் பிரிந்திருந்தால் எந்தப் பலனுமில்லை**

இதில் சிலர் இன்று இஸ்லாமியர்களை துண்டு துண்டாச் சிதறடிப்பதையும், ஒரே இனத்தைச் சார்ந்த மக்களுக்கிடையே சண்டை மூட்டி விடுவதையும், ஒற்றுமைக்குரிய ஆணிவேரையே வெட்டி வீழ்த்துவதையுமே தங்களின் மதஹபாக (மார்க்கமாக) ஆக்கிக் கொண்டுள்ளனர்.

**பிரிவினை சுயநலத்துக்காக மார்க்கத்தின் பெயரால் எனில்
என்ன? அடையாளம் காண்பதற்கு இதுதான் அளவுகோலா?**

**முஸ்லிம்களை காபிர், முஷ்ரிக், பித்அத்தீ, நரகவாதி
எனக் கூறுதல் பற்றி,...**

أَيُّكُمْ أَمْرِي قَالَ لَا خَيْرَ كَافِرًا فَقَدْ بَاءَ بِهَا أَحَدُهُمَا

“ஒருவர் தனது சகோதர முஸ்லிமை காபிரென்று கூறுவாரேயா யின் அவ்விருவரில் ஒருவர்மீது அக்குப்ருடைய வாக்கியம் திரும்பும்”
அ-ர். அப்துல்லாஹ் பின் உமர், நூல் : புகாரி, முஸ்லிம்.

அதாவது யாரைக் காபிரென்று சொல்லப்பட்டதோ அவர் ஒரு வேகை காபிராக இருப்பாராயின் அவர்மீது அந்த வாக்கியம் திரும்பும். இல்லையேல் காபிரெனக் கூறியவர் பக்கமே அவ்வாக்கியம் திரும்பி விடும். அதாவது காபிரென்று சொன்னவர் காபிராகி விடுவார்.

لَا يَرِي مِي رَجُلًا رَجُلًا بِالْفُسُوقِ وَلَا يَرِي مِي بِالْكَفْرِ إِلَّا ارْتَدَّتْ عَلَيْهِ إِنَّ
لَمْ يَكُنْ صَاحِبُهُ كَذَّالِكِ

“எவராவது ஒருவர்மீது ஒருபெரும் குற்றத்தைக் கொண்டோ

அல்லது குப்ரைக் கொண்டோ பழி சுமத்துவாராயின் இத்திலையில் அவர் அவ்வாறு இல்லையேல் அப்பழி அதை சுமத்தியவர் பக்கமா கவே திரும்பிவிடும். அதாவது பழிசுமத்தியவர் பாவியாகவோ அல்லது காபிராகவோ ஆகிவிடுவார்” அ-ர். அப்தர் கிபாரி, நூல் : புகாரி.

مَنْ دَعَا رَجُلًا بِالْكَفْرِ أَوْ قَالَ كُفْرًا لِلَّهِ وَلَيْسَ كَذَلِكَ إِلَّا دَعَا عَلَيْهِ

“எவராவது ஒருவரைக் குப்ருடைய வார்த்தையைக் கொண்டு அழைப்பாராயின் அதாவது காபிரென்று சொல்வாராயின் அல்லது அல்லாஹ்வுடைய விரோதியென்று அழைப்பாராயின் அவர் அவ்வாறு இல்லையாயின் அந்த வாக்கியம் அதைச் சொன்னவரை தோக்கியே திரும்பி விடும். அதாவது அவர் காபிராகவோ அல்லது அல்லாஹ்வுடைய விரோதியாகவோ ஆகிவிடுவார்” அ-ர். அப்தர் கிபாரி. நூல் : புகாரி.

மீர் எல்லோரையுமே இரவு பகலாக காபிராக்கிக் கொண்டிருந்தார் கண்ணாடியை பார்த்தபோது அவரே மிகப்பெரும் காபிராயிருந்தார்

சின்ன சின்ன விஷயங்களுக்கெல்லாம் எடுத்த எடுப்பில் முஸ்லிம்களுக்கு எதிராக பத்வா கொடுப்போர் அவர்களுக்கு இறைவன்மீது கொஞ்சமேனும் அச்சம் என்பது இருக்குமாயின் மேற்காணும் ஹதீஸ்களைக் கொண்டு அதனுடைய வினாவு எத்தனை மோசமானது என்பதை அவர்கள் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்.

தனது உம்மத்துக்களின் மீது அனைவரையும்விட அதிக வாஞ்சையுள்ள நம்முடைய நாயகம் முஹம்மத் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லமவர்கள் செய்யும் நல்லுபதேசத்தை கொஞ்சம் பாருங்கள்....

خُذِ الْأَمْرَ بِالْأَيْدِيٍّ فَإِنْ كَانَ فِي عَاقِبَتِهِ خَيْرٌ فَأْمُضْ وَإِنْ خِفْتَ غِيْبًا فَأْمُسِكْ

“ஒவ்வொரு காரியத்தையும் அழகான முறையைக் கொண்டு அதனுடைய முடிவு நன்மையானதென்று தெரிந்தால் செய்யுங்கள். ஒருவேளை அதனுடைய முடிவைக் குறித்து நீங்கள் அஞ்சுவீர்களா

யின் அதை செய்யாதீர்கள்" நூல் : இப்னுஅத். பைஹகீ.

அவசரக் கோலத்தில் இஸ்லாமியர்களுக்கெதிராக பத்வா கொடுப்போர் மீது காத்தமுன் நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்ல மவர்கள் தனது சுடுமையான அதிருப்தியை வெளிப்படுத்துகின்றனர். இன்னும் இத்தகையோர் நரகத்தை நோக்கி விரைவாகச் செல்பவர்கள் என்றும் கூறுகின்றனர்.

أَجْرُنُكُمْ عَلَى الْفِتْيَا أَجْرُنُكُمْ عَلَى النَّارِ

"உங்களில் பத்வா கொடுப்போர் அவசரம் காட்டுவாராயின் அவர் நெருப்புக்குள் செல்வதிலும் அவசரம் காட்டுபவராகும்" நூல் : தாரமி.

ஒரு முஃமினை காபிராக்கும் அசம்பாவிதத்தை நீ செய்யாதே
இத்தகைய பேச்சால் இஸ்லாம் எங்கே மீதமிருக்கும்?

குப்ருடைய விஷயத்தில் அறிவாளர்களின்
முன்னெச்சரிக்கை

يَقْعُ فِيهِمْ كَلِمَ أَهْلِ الْمَذْهَبِ تَكْفِيرًا كَثِيرًا لَكِنْ لَيْسَ مِنْ كَلِمِ
الْفُقَهَاءِ الَّذِينَ هُمْ الْمُجْتَهُدُونَ بَلْ غَيْرُهُمْ وَلَا عِبْرَةَ لِغَيْرِ الْفُقَهَاءِ

"மதஹபுவாதிகளின் வாக்கியங்களில் குப்ருடைய வார்த்தைகள் நிறையக் காணப்படுகின்றன. ஆனால் அவைகள் புகஹாக் களான முஜ்தஹிதீன்களுடைய வார்த்தைகளில் அல்ல. மாறாக அவைகள் மற்றவர்களின் வாக்கியங்களாகும். இந்நிலையில் புகஹாக் கள் என்னும் முஜ்தஹிதீன்கள் அல்லாதோரின் வார்த்தைகள் ஆதாரமாகாது"

إِذَا كَانَ فِي الْمَسْئَلَةِ وَجُوهٌ تُوجِبُ الْكُفْرَ وَوَاحِدٌ يَمْنَعُهُ فَعَلَى
الْمُفْتِي الْمِيلَ لِمَا يَمْنَعُهُ

"மேலும் ஒரு பிரச்சனையிலுள்ள சில காரணங்கள் குப்ரை அவசியப்படுத்துபவைகளாக இருந்து அதில் ஒரேயொரு காரணம் மட்டும்

குப்ரை மறுப்பதற்குரியதாக இருக்குமாயின் அந்நிலையில் முப்தி (மார்க்கத் தீர்ப்பாளர்) மறுப்புக்குரிய காரணத்தின் மீதே செயல்பட வேண்டும். அதாவது குப்ரைக்கொண்டு பத்வா (தீர்ப்பு) வழங்கக் கூடாது” நூல் : தன்வீரூல் அப்ஸார், துர்ரூல் முக்தார்.

إِنَّ الْمَسْئَلَةَ الْمُتَعَلِّقَةَ بِالْكَفْرِ إِذَا كَانَ لَهَا تِسْعٌ وَتِسْعُونَ إِحْتِمَالًا لِلْكَفْرِ
وَإِحْتِمَالٌ وَاحِدٌ فِي نَفْسِهِ فَالْأُولَى لِلْمُفْتِي وَالْقَاضِي أَنْ يَعْمَلَ
بِالْإِحْتِمَالِ النَّافِي

“ஒருபிரச்சனை. அது குப்ரை சார்ந்ததாக அமைந்துள்ளது. அந்நிலையில் அப்பிரச்சனையிலுள்ள 99 காரணங்கள் குப்ருடையதாக இருந்து ஒரேயொரு காரணம் மட்டும் குப்ரை மறுக்கக் கூடியதாக இருக்குமாயின் அந்நிலையில் முப்தியோ அல்லது காழியோ குப்ரை மறுப்பதன் பக்கமாக செயல்பட வேண்டும். அதாவது குப்ரைக் கொண்டு பத்வா (தீர்ப்பு) வழங்கக் கூடாது” நூல் : ஷரஹு பிக்ஹுல் அக்பார்.

إِذَا كَانَتْ فِي الْمَسْئَلَةِ وَجُوهٌ تُوجِبُ التَّكْفِيرَ وَاحِدٌ يَمْنَعُ التَّكْفِيرَ
فَعَلَى الْمُفْتِي وَالْقَاضِي أَنْ يَمِيلُوا إِلَى ذَلِكَ الْوَجْهِ وَلَا يُفْتِيَ
بِكُفْرِهِ تَحْسِينًا لِلظَّنِّ بِالْمُسْلِمِ

“ஏதேனும் ஒரு பிரச்சனையில் சில காரணங்கள் குப்ரை சார்ந்ததாக இருந்து ஒரேயொரு காரணம் மட்டும் குப்ரை மறுக்கக் கூடியதாக இருக்குமாயின் அந்நிலையில் முப்தியும் காழியும் மறுப்புக்குரிய காரணத்தின் பக்கமாகத் திரும்ப வேண்டும். மேலும் அவர் குப்ரைக் கொண்டு தீர்ப்பளிக்கக் கூடாது. காரணம் முஸ்லிம்களது விஷயத்தில் நல்லெண்ணம் கொள்ள வேண்டும்” நூல் : பதாவா ஆலம்கீரி.

குப்ருடைய விஷயத்தில் எத்தனை முன்னெச்சரிக்கை கையாளப்பட வேண்டும் என்பதை பார்த்தீர்களா? ஆனால் அதற்கு மாறாக இன்று நம்மிடையே உள்ளவர்கள் ஒருவர் மற்றவரை காபிர், முஷ்ரிக்க,

பித்அத்தீ. நாகவாதி என்று கூறுவதில் எத்தனை அவசரம் காட்டுகின்றனர்? இதைப்பற்றி நாம் எவ்வளவு தான் கவலைப்பட்டாலும் அது மிக மிகக்குறைவே.

அபூலஹபின் கூட்டம் ரஸூலின் பெயரால் குழப்பத்தை விளைவிக்கும் என யாருக்குத் தெரியும்?

குப்ருடைய தீர்ப்பளிப்பதில் முன்னோர் களிடையே கருத்து வேறுபாடு

குப்ரைக் கொண்டு தீர்ப்பு வழங்குவதில் அஹ்லுத் தஹ்கீக்குகள் என்னும் திடஞானிகளான உலமாக்கள் ஒருவரை மற்றவர் தக்லீது செய்ய (கண்ணை மூடிக்கொண்டு பின்பற்ற) வில்லை. அதற்கு மாறாக சிலஇடங்களில் பெரும் பெரும் இமாம்கள் முன்னோர்கள் போன்றோரின் வழிகாட்டலைக்கூட இவ்விஷயத்தில் பின்பற்றாமல் விட்டு விட்டதையே நாம் பார்க்கிறோம். அத்துடன் குப்ரைக் கொண்டு தீர்ப்பளிக்கும் விஷயத்தில் அவர்கள் தம்மை பாதுகாத்தும் கொண்டனர். பாருங்கள்! யஸீதை இமாம் அஹ்மத் பின் ஹன்பல் ரழியல் லாஹு அன்ஹு அவர்கள் காபிரென்று கூறி அதற்குரிய பத்வாவும் தந்தனர். இவ்வாறே சையிதினா முஹ்யித்தீன் அப்துல்காதிர் ஜீலானி ரழியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் ஹன்பலி மத்ஹபை பின்பற்றிய நிலையில் அக்கருத்தைத் தழுவி அவர்களும் யஸீதை காபிரென்று கூறுகின்றனர். ஆனால் அதேநேரம் காதிரிய்யா தரீக்காவை சேர்ந்த பெரும் பெரும் சூஃபிய்யாக்கள் யஸீதை காபிரென்று சொல்லவில்லை. அதிலும் குறிப்பாக இமாம் அஹ்மத் ரஜா பாஜில் பரேலவி ரஹிம ஹுல்லாஹ் அவர்கள் காதிரிய்யா தரீக்காவை சார்ந்தவர்களாகவும் முஹ்யித்தீன் அப்துல்காதிர் ஜீலானி ரழியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களின் மிகப்பெரும் நேசராக இருந்தும் கூட அவர்கள் யஸீதை காபிரென்று சொல்லவில்லை.

இதுபோன்றே மௌலவி இஸ்மாயீல் தெஹ்லவி எனபார். இவரது "தக்வியத்துல் ஈமான்" என்னும் நூலில் நபிமார்கள், வலிமார்கள்

போன்றோரைக் குறித்து மிக மிகத் தரக்குறைவான வார்த்தைகள் எழுதப்பட்டிருப்பதை நாம் பார்க்கலாம். அதனை காரணமாகக் கொண்டே மௌலானா பஸ்லுல்ஹக் ரஹிமஹுல்லாஹ் அவர்கள், அவர்மீது குப்ருடைய பத்வா கொடுத்தனர். இந்த பத்வாவுடைய பெயர், "தஹ்ஃகுல் பத்வா ஃபீரத்தி அஹ்லித் தக்வா" என்பதாகும். இதை மௌலானா பஜ்லெ ரஸூல் பதாயூனி அவர்கள் தமது "ஸைஃபுல் ஜப்பார்" என்னும் நூலின் 42 மற்றும் 43ம் பக்கத்தில் குறித்துள்ளனர். இந்த பத்வாவின் சுருக்கமானது....

"மௌலவி இஸ்மாயீல் தெஹ்லவி எப்படிப்பட்ட காபிரெனில் யார் அவருடைய குப்ரின்மீது சந்தேகம் கொள்கிறார்களோ அவரும் காபிராகி விடுவார்" என்பதாகும்.

இதேபோல "அல்மீஸான்" என்னும் பம்பாயிலிருந்து வெளி வரும் மாத சஞ்சிகையின் "இமாம் அஹ்மத் ரஜா" என்னும் நெம்பரில், மௌலானா பஜ்லுல்ஹக் கைராபாதி அவர்களால் தரப்பட்ட பத்வா சரியானது தானென இருபது உலமாக்களுக்கும் அதிகமானோர் அதனை ஆமோதித்து கையொப்பமிட்டுள்ளனர். அந்த பத்வாவை ஆமோதிப் பவர்களில் மௌலானா பஜ்லெ ரஸூல் பதாயூனி அவர்கள் நீங்கலாக அஃலா ஹஜ்ரத் அஹ்மத் ரஜா பாஜில் பரேலவி ரஹிமஹுல்லாஹ் அவர்களின் ஷைகாகிய மௌலானா ஸையத் ஷாஹ் ஆலெ ரஸூல் சாஹிப் மார்ஹரவி அவர்களும், அஃலா ஹஜ்ரத் அஹ்மத் ரஜா ரஹிமஹுல்லாஹ் அவர்களின் தந்தை மௌலானா நக் சாஹிப் அவர்களும் உள்ளனர். ஆனால் அஃலா ஹஜ்ரத் அஹ்மத் ரஜா பாஜில் பரேலவி ரஹிமஹுல்லாஹ் அவர்கள் அந்த பத்வாவை ஏற்றுக் கொள்ளாததோடு மௌலவி இஸ்மாயீல் தெஹ்லவியின் மீது குப்ரு டைய பத்வாவும் கொடுக்க முடியாதென்று மறுத்தும் விட்டனர். இதுகுறித்து அவர்களே கூறுவதைப் பாருங்கள்....

"நான் இமாமுத்தாயிபா இஸ்மாயீல் தெஹ்லவியின் மீது குப்ரைக் கொண்டு தீர்ப்பளிக்க மாட்டேன். ஏனெனில் நமது நாயகம்

முஹம்மத் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லமவர்கள் லாஇலாஹ இல்லல்லாஹ் உடைய கலிமாவைச் சொன்னோர்மீது குப்ரைக் கொண்டு தடை செய்துள்ளனர்” என்பதாகக் கூறுகின்றனர். நூல் : தம்ஹீதுல் ஈமான், பக்கம்-43.

இதேபோல பெரும்பான்மையான இஸ்லாமியப் பெரியோர்கள் மீது குப்ரு மற்றும் மதங்கெட்டவர்கள் என்னும் பத்வாக்கள் தரப்பட்டுள்ளன. அதேநேரம் அதற்கு பதிலும் வேறுசில உலமாக்களால் தரப்பட்டுமுள்ளன. உதாரணமாக இமாமுல் அஃமும் அபூஹனீபா ரஹிம ஹுல்லாஹ் அவர்களின்மீது கதீப் பக்தாதி என்பாரும், இமாம் கஸ்ஸாலி ரஹிமஹுல்லாஹ் அவர்களின்மீது இமாம் பகாயி என்பாரும், ஹுஸைன் பின் மன்ஸூர் ஹல்லாஜ் ரஹிமஹுல்லாஹ் அவர்களின்மீது நானூறு உலமாக்களும், ஷைகுல் அக்பர் முஹ்யித்தீன் இப்னு அரபி ரஹிமஹுல்லாஹ் அவர்களின்மீது அவர்களது காலத்தைச் சேர்ந்த உலமாக்களும், இதுபோன்ற பத்வாக்களைத் தந்துள்ளனர். இத்தனை ஏன்! மௌலானா ஜலாலுத்தீன் ருமி ரஹிமஹுல்லாஹ் அவர்களின் மீதும் குப்ருடைய பத்வா கொடுக்கப்பட்டதே! இவ்வாறே ஹழ்ரத் முஜத்தித் அல்பஸானி ரஹிமஹுல்லாஹ் அவர்கள்மீது அல்லாமா அப்துல்ஹக் முஹத்திஸ் தெஹ்லவி ரஹிமஹுல்லாஹ் அவர்கள் குப்ருடைய பத்வா தந்துள்ளார்களே! இருந்த போதிலும் இதுபோன்ற பத்வாக்களுக்கு எதிராக உலமாக்கள் தக்க பதிலும் தந்து அதற்குச் சரியான விளக்கமும் கொடுத்துள்ளனர்.

மேலும் ஹழ்ரத் ஹுஸைன் பின் மன்ஸூர் ஹல்லாஜ் ரஹிம ஹுல்லாஹ் அவர்களின் எந்த வாக்கியமான “அனல்ஹக்” என்பதின் மீது நானூறு உலமாக்கள் குப்ருடைய பத்வாவை தந்தார்களோ அவர்களில் ஹழ்ரத் ஜுனைத் பக்தாதி, ஹழ்ரத் அபூபக்ர் ஷிப்பி ரஹிமஹுமல்லாஹ் போன்ற பெரியோர்களெல்லாம் இருந்தனர். ஆனால் அந்த பத்வாவை சையிதினா முஹ்யித்தீன் அப்துல்காதிர் ஜீலானி ரஹிமஹுல்லாஹ் அன்ஹு அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. மாறாக மன்ஸூர் ஹல்லாஜ் ரஹிமஹுல்லாஹ் அவர்களை அவர்கள்

ஒரு வலியென்றே நம்பினார். இவ்வாறே இமாம் சுஸ்ஸாலி ரஹிமஹுல் லாஹ் அவர்களும் அவர்களை ஒரு வலியென்றும் இறைவனால் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டவர்கள் என்றும் ஆதாரப்படுத்துகின்றனர்.

இன்னும் இவ்வுலகிலுள்ள இஸ்லாமிய மார்க்கத்தின் பெரும் பெரும் முஹக்கிகீன்களான திடஞானிகளாகிய உலமாக்களின் பார்வையில் இப்படிப்பட்ட பத்வாக்களை தருவதற்கென்று இரு வகையான நிலைகள் கையாளப்படுகின்றன. ஒன்று, ஒரு முஸ்லிமின் மீது குப்ரு, ஷிர்க், மதங்கெட்டவன், அல்லது வழிகேடன் என பத்வா கொடுக்கும் விஷயத்தில் முடிந்தவரை தப்புவதற்கு எல்லா வகையிலும் முயற்சிக்க வேண்டும். இரண்டாவது, ஷரீஅத்துடைய நிர்பந்தம் காரணமாக அப்படிப்பட்ட பத்வாவை தருவதிலிருந்து தப்ப முடியா தென்னும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டால் அந்நிலையில் அதற்கெதிரான எச்சரிக்கைகளும் ஹதீஸ்களில் காணப்படுகின்றன.

உதாரணமாக இவ்விஷயத்தில் இமாம் அப்துல்வஹ்ஹாப் ஷஃரூனி ரஹிமஹுல்லாஹ் மற்றும் இமாம் தகிய்யுத்தீன் சுப்கீ ரஹிமஹுல்லாஹ் போன்றோரின் ஒரு பத்வாவைப் பாருங்கள்....

انَّ الْاِقْدَامَ عَلٰى تَكْفِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ عَسِيْرٌ جَدًّا وَّ كُلُّ مَنْ فِيْ قَلْبِهِ اِيْمَانٌ
يَسْتَعْظِمُ الْقَوْلَ بِتَكْفِيْرِ اَهْلِ الْهَوَاِ وَالْبِدْعَةِ مَعَ قَوْلِهِمْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ
مُحَمَّدٌ رَّسُوْلُ اللّٰهِ فَاِنَّ التَّكْفِيْرَ اَمْرٌ هَانِيًا عَظِيْمٌ الْخَطَرِ

“முஃமின்களை காபிர் எனக்கூறுவதில் முன்னோக்குவதானது மிகவும் ஆபத்தான ஓர் காரியமாகும். பின்னும் எவருடைய உள்ளத்தில் ஈமான் இருக்குமோ அவர் தப்ஸுக்கு வழிப்படுவோரையும் பித்அத்வாதிகளையும் கூட காபிரெனக் கூறுவதை மிகவும் ஆபத்தானதென்றே எண்ணுவார். இப்படிப்பட்ட நிலையில் யார் லாஇலாஹ இல்லல்லாஹ் முஹம்மதுர் ரஸூலுல்லாஹ் எனக் கூறுபவர்களாக இருக்கிறார்களோ அவர்களை காபிரெனக் கூறுவதானது மிகப்பெரும் ஆபத்திற்குரிய ஒன்றாகும்” நூல் : அல்யவாகீத் வல் ஜவாஹீர், பக்கம்-27.

இவ்வாறே ஹழ்ரத் முஹத்தித் அல்ஃபஸானி ரஹிமஹுல்லாஹ் அவர்கள் கூறுகின்றனர்....

“உலமாக்கள் கூறுகின்றனர். அதாவது 99 சதவீதம் குப்ரு டைய நிலை காணப்பட்டு ஒரேயொரு சதவீதம் இஸ்லாத்திற்குரிய நிலை காணப்பட்டால் அந்த நிலையிலும் கூட குப்ரைக் கொண்டு தீர்ப்பளிக்கக் கூடாது” நூல் : மக்தூபாத், பாகம்-3, பக்கம்-70.

அல்லாமா ஷாஹ் அப்துல் அஸ்ஸ் முஹத்திஸ் தெஹ்லவி ரஹிம ஹுல்லாஹ் அவர்கள் ஹுஜ்ஜத்துல் இஸ்லாம் இமாம் கஸ்ஸாலி ரஹிமஹுல்லாஹ் அவர்களின் நல்லுபதேசம் ஒன்றை நமக்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றனர். அதாவது....

أَمَّا الْوَصِيَّةُ فَإِنَّ تَكْفُفَ لِسَانِكَ مِنْ أَهْلِ الْقَبْلَةِ مَا دَامُوا قَائِلِينَ لِأَلِ
إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ غَيْرَ مُنَافِقِينَ لَهَا وَالْمُنَافِقَةُ تَجْوِزُهُمُ الْكِذْبَ
عَلَيْهِ يُعْذِرُ أَوْ بَغَيْرِ عُذْرٍ فَإِنَّ التَّكْفِيرَ فِيهِ خَطَرٌ وَالسُّكُوتُ لَا خَطَرَ فِيهِ

“தன்னுடைய நாவை அஹ்லெல் கிப்லாக்களின் தக்ஃபீரைக் (குப்ரை) கொண்டு தடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். எதுவரை அவர்கள் லாஇலாஹ இல்லல்லாஹு முஹம்மதூர் ரஸூலுல்லாஹி என்பதை கூறுபவர்களாக இருக்கிறார்களோ அதுவரை. அதேநேரம் முஸூபிக்கீன்களைத் தவிர. ஏனெனில் முஸூபிக்குத்தன்மை என்ப தானது கலிமாவை பொய்யைக் கொண்டோ அல்லது தங்கடத்தைக் கொண்டோ அல்லது தங்கடம் இல்லாத நிலையிலோ சொல்வதாகும். எது எப்படி இருந்தாலும் காபிர் எனக்கூறுவதில் ஆபத்துண்டு. அதேநேரம் மெளனமாகி விடுவதில் எந்த ஆபத்தும் இல்லை” நூல் : பதாவா அஸ்ஸி, பாகம்-2, பக்கம்-199.

ஒருமுறை இமாமுல் அஃழம் அபுஹனீபா ரஹிமஹுல்லாஹ் அவர்களிடம் ஒரு மனிதரைக் குறித்து கேட்கப்பட்டு அவர்மீது என்ன தீர்ப்பளிப்பீர்கள் என்று வினவப்பட்டது. அந்த மனிதர் கூறிய வார்த தையானது....

لَا أَرْجُوا الْجَنَّةَ وَلَا أَخَافُ النَّارَ وَلَا أَخَافُ اللَّهَ تَعَالَى وَأَكُلُ الْمَيْتَ
وَأُصَلِّي بِلَا قِرَائَةٍ وَبِلَا رُكُوعٍ وَسُجُودٍ وَأَشْهَدُ بِمَا لَمْ أَرَهُ وَأَبْغِضُ
الْحَقَّ وَأُحِبُّ الْفِتْنَةَ قَالَ أَصْحَابُهُ أَمْرٌ هَذَا الرَّجُلُ مُشْكَلٌ فَقَالَ
الْإِمَامُ هَذَا الرَّجُلُ يَرْجُوا اللَّهَ لَا الْجَنَّةَ وَيَخَافُ اللَّهَ لَا النَّارَ وَلَا يَخَافُ
بِظُلْمٍ مِنَ اللَّهِ تَعَالَى فِي عَذَابِهِ وَيَأْكُلُ السَّمَكِ وَالْجَرَادَ وَيُصَلِّي
عَلَى الْجَنَازَةِ وَيَشْهَدُ بِالتَّوْحِيدِ وَيَبْغِضُ الْمَوْتَ وَهُوَ الْحَقُّ وَيُحِبُّ
الْمَالَ وَالْأَوْلَادَ وَهِيَ فِتْنَةٌ

“நான் சுவர்க்கத்தை ஆதரவு வைப்பவனல்ல. இவ்வாறே நரகத்தை குறித்து அஞ்சுவனும்ல்ல. மேலும் அல்லாஹ்வின் மீது எனக்கு எந்தப் பயமுமில்லை. அதேநேரம் நான் இறந்து போனதையே சாப்பிடுகிறேன். இதுபோன்றே நான் கிராஅத், ருகூவு, ஸுஜூது போன்றவை இல்லாமலேயே தொழுகிறேன். இன்னும் நான் காணாத ஒன்றை குறித்து சாட்சியும் சொல்கிறேன். இதுபோல உண்மையை நான் வெறுக்கிறேன். அதேநேரம் குழப்பத்தை (பிதனாவை) நேசிக்கிறேன் என்றந்த மனிதர் கூறியதாக இமாமவர்களிடம் சொல்லி விட்டு அவருடைய பிரச்சனை மிகவும் சிக்கலானதென்று சொல்ல, அதற்கு இமாமவர்கள்; அப்படியொன்றும் சிக்கலானதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. அந்த மனிதர் கூறிய ஒவ்வொரு வார்த்தைக்கும் விளக்கமுண்டு. அதாவது, அவர் அல்லாஹ்வின் மீது ஆதரவு வைக்கிறார். அதேநேரம் சுவர்க்கத்தின் மீது அவருக்கு ஆதரவு இல்லை. இதுபோன்றே அவர் அல்லாஹ்வை அஞ்சுகிறார். அதனால் நரகத்தின் மீது அவருக்குப் பயமில்லை. இவ்வாறே தான் வேதனை செய்யப்படுவோம் என்னும் விஷயத்தில் அல்லாஹ் தன்மீது அதியாயம் செய்ய மாட்டானென்றும் நம்புகிறார். அதேபோல அவர் மீனையும் ஒருவகை பூச்சியையும் சாப்பிடுகிறார். இவ்வாறே ஜனாஸாவுடைய தொழுகையை தொழுகிறார். (இத்தொழுகையில் தான் கிராஅத், ருகூவு, ஸுஜூது போன்றவை கிடையாது) இதுபோன்றே தெளஹீதைக் குறித்து சாட்சி சொல்கிறார். அதேநேரம் மரணத்தை

வெறுக்கும் அவர் தனது செல்வத்தையும் குழந்தைகளையும் நேசிக்கிறார். அவைதான் பித்ருவாகும் என்று விளக்கம் தந்தனர்” நூல் : அல் இஷ்பாஹ் வன்நூயிர், பக்கம்-149.

ஒருவர் அவசியமின்றி தேவையில்லாத அருவருக்கத்தக்க வார்த்தைகளை உளறுகிறார். பின்னும் அந்த வார்த்தைகள் வெளிப்படையாக பார்க்கப்படும் போது ஷரீஅத்திற்கு முற்றிலும் முரணான ஒன்றாக இருப்பதைக்கூட அவர் அஞ்சியதாகத் தெரியவில்லை. இந்நிலையில் இமாம் அபூஹனீபா ரஹிமஹுல்லாஹ் அவர்கள் அதற்கும் விளக்கம் தருகின்றனர் எனில் இதற்குக் காரணம் இமாம் வர்கள் ஒரு முஸ்லிமை முஸ்லிமுடைய ஸ்தானத்தில் நிறுத்தி வைப்பதற்காக அனைத்து வகையிலும் அவர்கள் தமது சமளோஜிதத்தைப் பயன்படுத்துவதை நாம் மேற்கண்ட சம்பவத்தைக் கொண்டு விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

குப்ருடைய விஷயத்தில் இமாம்கள் மற்றும் ஷைகுமார்களை பின்பற்றுதல்

இதைப்பற்றி அல்லாமா அப்துல்ஹக் முஹத்திஸ் தெஹ்லவி ரஹிமஹுல்லாஹ் அவர்கள் கூறுகின்றனர்....

“ஆக உபதேசம் யாதெனில் பின்பற்றுதலில் குப்ரு மற்றும் ஈமானுடைய விஷயத்தில் பெரும்பான்மையோரை விட்டும் விலகக்கூடாது. மேலும் முஜ்தஹிதீன்களாகிய இமாம்களை பின்பற்றி நடக்க வேண்டும்” நூல் : தக்மீலுல் ஈமான், பக்கம்-32.

அவர்களே பிரிதோர் இடத்தில் கீழ்க்கண்டவாறு கூறுகின்றனர். அதாவது....

“பீர்களாகிய ஷைகுமார்களின் நடைமுறைகள் ஆதாரமாகாது. மாறாக குர்ஆனிலிருந்தும் ஹதீஸிலிருந்தும் ஆதாரம் தேட வேண்டும்” நூல் : அக்பாருல் அக்யார், பக்கம்-93.

ஹழ்ரத் முஜ்ததித் அல்ஃபஸானி ரஹிமஹுல்லாஹ் அவர்கள்

கூறுகின்றனர்....

“சூஃபிய்யாக்களின் செயல்பாடுகள் ஹராம் மற்றும் ஹலால் என்பதற்குரிய ஆதாரமாகாது. ஆதலால் அவர்களை இவ்விஷயத்தில் தங்டவான்களுடைய ஸ்தானத்தில் வைப்பதே நல்லது. அதேநேரம் அவர்களைக் குறைகூறுது அவர்களுடைய பிரச்சனைகளை அல்லாஹ் விடம் விட்டுவிட வேண்டும். ஆகையால் இந்த இடத்தில் இமாம் அபூஹனீபா, இமாம் அபூயூஸூஃப், இமாம் முஹம்மத் ரஹிமஹு மூல்லாஹ் போன்றோரின் சொல்லே ஆதாரமாகுமேயன்றி அபூபக்ர் ஷிப்லி மற்றும் அபுல் ஹுஸைன் நூரி ரஹிமஹுமல்லாஹ் போன்றோரின் அமல்களல்ல” நூல் : மக்தூபாத், பாகம்-1, பக்கம்-335.

குர்ஆன் ஹதீஸுக்கு மாற்றமாக யாரையும் பின்பற்றக் கூடாது

முஜ்தஹித் எனப்படும் சுயநிர்ணய ஆய்வாளர்கள் கூட சில போது தவறிழைத்து விடுவதுண்டு. உதாரணமாக, அகாயிதுன் நஸூஃபி போன்ற நூல்களில் காணப்படுவதாவது....

الْمُجْتَهِدُ قَدْ خُطِبَ وَيُصِيبُ

“முஜ்தஹிதும் சிலபோது தவறிழைக்கிறார். சிலபோது சோதனைக்கு உள்ளாக்கப்படுகிறார்” அகாயிதுன் நஸூஃபி.

மேலும் ஹழாத் அப்துல்லாஹ் பின் மஸ்வூத் ரழியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் நாற்பெரும் கல்பாக்களான குலபாயெ ராஷிதீன்களுக்கும் பின் வாழ்ந்த மாபெரும் சட்டக்கலை மேதையாகும். இவர்கள் அருமை நாயகம் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லமவர்களின் மறைவுக்குப் பின் தொழுக்கையின் அத்தஹிய்யாத்தில் ஒதப்படும் “அஸ்ஸலாமு அலைக்க அய்யுஹன் நபிய்யு” என்னும் வாக்கியத்திற்குப் பதிலாக “அஸ்ஸலாமு அலன் நபிய்யி” என ஒதத்துவங்கினார். ஆனால் உலமாக்கள் இவர்களது சொந்தக் கருத்தைக் கொண்ட நடைமுறையை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. இச்சம்பவம் ஸஹீஹ் புகாரியில்

பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. எனவே இஸ்லாத்திற்குரிய அடிப்படை என்பதானது குர்ஆனும் ஹதீஸ் மட்டும்தான். ஒருவர் எத்தனை பெரிய தகுதியுடைய மனிதராக இருந்தாலும் அவரும் இதே தராசைக் கொண்டுதான் நிறுத்துப் பார்க்கப்படுவார். அதனால்தான் "ஜனங்களை ஹக்கைக் கொண்டு அறியுங்கள். ஹக்கை ஜனங்களைக் கொண்டல்ல" என கூறப்படுகிறது. முந்தைய சமூகத்தார் அல்லாஹ் ரஸூலை விட்டு தமக்கு மத்தியிலிருந்த பெரும் பெரும் உலமாக்களையும் உலகை வெறுத்த தர்வேஷ்களையும் தங்களின் ஈடேற்றத்திற்குரிய காரணவான்களாகவும் பரிபாலகர்களாகவும் எடுத்துக் கொண்டதைப் பற்றி குர்ஆன் கூறுவதைப் பாருங்கள்....

إِذْ ذُكِرُوا بِالْحِجَابِ رَأَوُا رَبَّهُمْ لَمَّا نَشُوا الْفُجُورَ

"அவர்கள் உலமாக்களையும் சன்னியாசிகளையும் இறைவனுக்குப் பகரமாக தங்களின் ரப்பாக ஆக்கிக் கொண்டனர்" என்பதாகக் கூறுகிறான். அல்குர்ஆன், சூரா-தௌபா, வசனம்-31.

இனி இமாம்களை தக்லீத் செய்(கண்ணை மூடிக்கொண்டு பின் பற்று)வதும் நல்லோர்களான பெரியோர்களுக்கு வழிப்படுவதும் இம்மை மற்றும் மறுமையின் ஈடேற்றத்திற்கு மிக மிக இன்றியமையாத ஒன்றாகும். அதேநேரம் அதற்கும் ஒரு எல்கையுண்டு. இதுபற்றி இமாம் அபூஹனீபா ரஹிமஹுல்லாஹ் அவர்கள், "இஸ்லாமிய மார்க்கத்தைச் சார்ந்த எந்தவொரு பெரியாரும் குர்ஆன் ஹதீஸை விட்டு விட்டு கண்ணை மூடிக்கொண்டு பின்பற்று(தக்லீத் செய்)வதை சகித்துக்கொள்ள மாட்டார்" என்பதாகக் கூறுகின்றனர்.

யார் தமது வாதத்தில் குர்ஆனையும் ஹதீஸையும் ஏற்கவில்லையோ அவரோடு வாதிடுவதில் எந்த அர்த்தமுமில்லை

குழப்பவாதிகளான உலமாக்களும் முஃப்திகளும்

அண்ணல் நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லமவர்களைக் கொண்டு ஹழ்ரத் அலி ரழியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் அறிவிக் கின்றனர்....

يُوشِكُ أَنْ يَأْتِيَ عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ لَا يَبْقَى مِنَ الْإِسْلَامِ إِلَّا اسْمُهُ وَلَا يَبْقَى مِنَ الْقُرْآنِ إِلَّا رَسْمُهُ مَسَاجِدُهُمْ عَامِرَةٌ وَهِيَ خَرَابٌ مِّنَ الْهُدَى عُلَمَاءُ هُمْ شَرٌّ مِّنْ تَحْتِ أَدِيمِ السَّمَاءِ مِنْ عِنْدِهِمْ تَخْرُجُ الْفِتْنَةُ وَفِيهِمْ تَعْوَدُ

“வெகுவிரைவில் ஜனங்களின் மீது ஒருகாலம் வரும். அப் போது இஸ்லாம் என்பது பெயரளவில் மட்டுமே இருக்கும். இது போன்றே குர்ஆன் என்பது ஒரு சம்பிரதாயத்திற்குரிய பொருளாகிப் போய்விடும். மஸ்ஜிதுகள் நிறைந்து காணப்படும். ஆனால் நேர்வழி யாளர்கள் இன்றி அது காலியாக இருக்கும். அவர்களிலுள்ள உல மாக்கள் விண்ணின் கீழ் மிகமோசமான படைப்பினங்களாக இருப்பர். உலமாக்களைக் கொண்டே அவர்களுக்குள் குழப்பம் ஏற்படும். பின்னர் அது அவர்களை நோக்கியே திரும்பும்” நூல் : மிஷ்காத், கிதாபுல் இல்ம், பக்கம்-38.

ஹழ்ரத் இமாம் அஹ்மத் பின் ஹன்பல் ரழியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் ஹழ்ரத் உமர் பின் சுத்தாப் ரழியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களைக் கொண்டு உத்தமத் திருநபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்ல மவர்கள் நவின்றதாக அறிவிக்கின்றனர்....

إِنَّ أَخَوْفَ مَا أَخَافُ عَلَى أُمَّتِي كُلِّ مُنَافِقٍ عَلِيمِ اللِّسَانِ

“எனக்கு எனது உம்மத்திலுள்ள அனைவரையும் விட அந்த முனாபிக்குகளை குறித்துத்தான் அச்சமாக உள்ளது. அவர்கள் பேச சாற்றலுள்ள உலமாக்களாகும்”

அடுத்து அருமை நாயகம் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்ல மவர்கள் இயம்பியதாக ஹழ்ரத் அனஸ் ரழியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களைக் கொண்டு ஹாகிம் என்பார் அறிவிக்கின்றனர்....

وَبَلِّغْ لِي مِنْ عُلَمَاءِ الشُّرَى

“வழிகெட்ட உலமாக்களைக் கொண்டுதான் எனது உம்மத்

திற்குக் கேடு" என்பதாகக் கூறுகின்றனர்.

ஹழ்ரத் ஹஸன் பஸரி ரஹிமஹுல்லாஹ் அவர்களிடம் ஒருவர் முஸாபிக் என்பவர் யாரென்று கேட்க, அதற்கவர்கள்....

الَّذِي يُوَصِّفُ الْإِسْلَامَ بِلسَانِهِ وَلَا يَحْكُمُهُ

"அவர் இஸ்லாத்தைப் பற்றி வெகுவாகப் புகழ்த்து பேசுவார். ஆனால் அதனுடைய கட்டளைகளை செயல்படுத்த மாட்டார்" என்றனர். நூல் : தப்ஸீர் ருஹுல்பயான்.

வழிகெட்ட உலமாக்கள் எனப்படுவோர் எப்போதுமே சத்திய உலமாக்கள் மீது தாக்குதல் தொடுத்தே வந்துள்ளனர் என்பது வரலாறு கூறும் உண்மையாகும். அத்துடன் அவர்களுடைய கல்வியறிவும் பேச்சாற்றலும் அவர்களை எத்தனை தூரம் வரம்பு கடக்கச் செய்து விட்டதெனில் அவர்கள் மார்க்கத்திலுள்ள எந்தவொரு பெரியோரையும் விட்டுவைக்கவில்லை. இத்தனை ஏன்! அல்லாஹ் மற்றும் அவனுடைய ரஸூலின் மீதே குறை காணுகின்றனர்.

நாமென்ன! நபிமார்களே பழிக்குத் தப்பவில்லை எனும்போது காலம் வாய்க்குப் பூட்டா போட முடியும்?

فَقِيلَ إِنَّ الْإِلَهَ ذُو وَوَلَدٍ
فَقِيلَ إِنَّ الرَّسُولَ قَدْ كُهِنَا
مَا نَجَى اللَّهُ وَالرَّسُولَ مَعَا
مِنْ لِسَانِ الْوَرَى فَكَيْفَ أَنَا

மேலும் அவிசுவாசிகள் அல்லாஹ்வுக்கு ஒரு குமாரனுண்டு என்று கூறினர். இதுபோலவே நபியவர்களை குனியக்காரரென்று கூறியதோடு நில்லாது நபிமார்கள் மீது பழியும் சுமத்தினர்.

அடுத்து சில மௌலவிமார்கள் அருமை நபியவர்களின் உம்மத்துக்கள் 73 கூட்டங்களாகப் பிரிவார்கள் என்னும் முன்னறிவிப்பை எப்படி விளங்கிக் கொண்டுள்ளனர் எனில் ஒவ்வொரு பகுதியில் வாழும் முஸ்லிம்களெல்லாம் துண்டு துண்டாக ஆக்கப்பட வேண்டும். இல்லையேல் நபியவர்களின் 73 பிரிவுகள் என்னும் முன்னறி

விப்பு முழுமை பெருமல் போய்விடும் என்பதாக எண்ணிக் கொண்டுள்ளனர். உண்மைதான். அண்ணல் நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லமவர்கள் தன்னுடைய உம்மத்துக்கள் 73 பிரிவுகளாகப் பிரியுமென்று முன்னறிவிப்புச் செய்திருந்த போதிலும் அப்பிரிவுகளில் எந்தவொரு பிரிவும் என்னுடைய உம்மத்தில்லை என்றுகூறி அவர்களை தன்னுடைய உம்மத்திலிருந்து வெளியேற்றவில்லை. அதற்கு மாறாக அனைத்துப் பிரிவுகளையும் தன்னுடைய உம்மத்தென்று தான் கூறுகின்றனர். இதுபற்றி ஹதீஸில் வரும் வாக்கியத்தைப் பாருங்கள். "ஸதஃபு தரிசு உம்மத்தீ அலா ஸலாஸத்தின் வ ஸப்மீன ஃபிர்கத்தன்" வெகு விரைவில் என்னுடைய உம்மத் 73 பிரிவுகளாகப் பிரிந்துவிடும். ஆனால் அவ்வனைத்து பிரிவுகளும் என்னுடைய உம்மத்தைச் சேர்ந்தவைகள் தான். வேறொருவரின் உம்மத்தல்ல என்று கூறுகின்றனர்.

நல்லவர் அவர்களுடையோர் எனில் கஃபே

கெட்டவர் யாருடையவர்?

தன் உம்மத் அனைவரும் முஹம்மதுக்குப் பிரியமானவர்களே.

அஃலா ஹழ்ரத் இமாம் அஹ்மத் ரஜா ரஹிமஹுல்லாஹ் அவர்கள் தமது "முஸ்தபா ஜானே ரஹ்மத் பே லாகோஹன் ஸலாம்" என்னும் ஸலாமுக்குரிய கவிதையில் கூறுகின்றனர்....

ஏக் மேராஹீ ரஹ்மத் மே தஃவா நஹீ

ஷாஹ் கீ ஸாரீ உம்மத் பே லாகோஹன் ஸலாம்

உங்களின் ரஹ்மத்தில் நான் மட்டும் வாதம் செய்யவில்லை

அதிபதியின் அனைத்து உம்மத்தின் மீதும் லட்சோப லட்ச ஸலாம் என்று கூறுகின்றனர். இதில் சில அறிவற்ற மௌலவிகள் மற்றும் முல்லாக்களின் நிலைமை எவ்வாறுள்ளது என்றால் ஒருபிரிவைச் சேர்ந்த முஸ்லிம் இன்னொரு பிரிவைச் சேர்ந்த முஸ்லிமுக்கு ஏதாவ தொரு காரணத்திற்காக ஸலாம் சொல்லி விட்டார் எனில் உடனே அவர்மீது, அவர் ஸலாம் சொன்னதால் இஸ்லாத்தை விட்டும் வெளியேறி விட்டார் என்பதாக பத்வா கொடுத்து விடுகின்றனர். அத்துடன்

அவருடைய மனைவியும் அவரைவிட்டு தலாக்காகி விட்டார் என்பதா கவும் தீர்ப்பளித்து விடுகின்றனர். இப்போது எஞ்சியிருப்பவர் யாரோ அவர் மட்டும்தான் அவரைச் சேர்ந்தவர். மற்றவர்களெல்லாம் ஹராமி களாகி விட்டனர். ஆனால் அஃலா ஹழ்ரத் அவர்கள் ஒரு ஸலாமல்ல. லட்சக்கணக்கான ஸலாமை எல்லா உம்மத்துக்களின் பேரிலும் கூறுகின்றனர். இந்நிலையில் இவர்களின் இமாமாகிய அஃலா ஹழ்ரத் அவர்கள்மீது என்ன பத்வா என்பதுதான் நமக்குப் புரியவில்லை?

நீதம் சந்தர்ப்பவாதியின் அநியாயக்காரனின் கையிலிருக்கும் போது நல்லோர் எவ்வாறு தப்ப முடியும்? மன்கூரை போல

இனி குப்ரு, ஷிர்க், மதங்கெட்டவர், வழிகேடர் என பத்வா கொடுப்பதில் அவசரப்படுவோர் ஹழ்ரத் மூஸா அலைஹிஸ்ஸலாம வர்களுக்கும் ஒரு ஆடுமேய்க்கும் இடையருக்கும் இடையே நடை பெற்ற ஓர் சம்பவத்தைக் கொண்டாவது படிப்பினை பெறவேண்டும். அதாவது, ஒருமுறை மூஸா அலைஹிஸ்ஸலாமவர்கள் ஒரு பாதையில் நடந்துபோய் கொண்டிருக்கும் போது ஆடு மேய்க்கும் ஒரு இடையரைக் கண்டனர். அதுபோது அவர் இறைவனிடம் பேசிக் கொண்டிருந்தார். இறைவா! நீ எங்கிருக்கிறாய்? நான் உனக்கு ஊழியனாகி உனது காலணியைத் தைத்துக் கொடுக்க வேண்டும். உன்னுடைய தலையை வாரிவிட வேண்டும். உனது ஆடைகளை தைத்துக் கொடுக்க வேண்டும். அதிலுள்ள பேன்களையெல்லாம் கொல்ல வேண்டும். உனக்கு அருந்துவதற்குப் பால் கொடுக்க வேண்டும். உனக்கு ஏதே னும் நோய் வந்தால் அப்போது நான் உன்னருகிலிருந்து உனக்குப் பணிவிடை செய்ய வேண்டும். உனது கரத்தை முத்தமிட வேண்டும். உனது கால்களை அழுத்திவிட வேண்டும். உனது படுக்கை அறையை சுத்தப்படுத்த வேண்டும். உனது வீட்டை பார்த்துக்கொள்ள வேண் டும். தினந்தோறும் உனக்காக எண்ணையும் ஷர்பத்தும் கொண்டு வர வேண்டும். தினந்தோறும் உனக்காக பாலாடையும், எண்ணையும், ரொட்டியும் அருந்துவதற்காக பானமும் தயாரித்து காலையும் மாடையும் நானே கொண்டு வர வேண்டும். என்னுடைய வேலை உனக்காக

அப்பொருட்களை நான் கொண்டு வருவதாகும். உன்னுடைய வேலை நான் கொண்டு வந்ததை நீ உண்ணுவதாகும்.

இப்படி அந்த இடையர் மிகுந்த நேசத்தோடும் எல்லையில்லா பாசத்தோடும் இறைவனிடம் பேசிக் கொண்டிருந்தார். ஆனால் மூஸா அலைஹிஸ்ஸலாமவர்களோ மிகவும் ஜலாலிய்யத்தான குணமுடைய வர்களும் இறைவனோடு பேசுகிறவர்களுமாதலால் ஷரீஅத்திற்கு மாற்றமான அப்பேச்சுக்களை அவர்கள் எவ்வாறு சகித்துக் கொள்வர்? அந்த இடையரின் பேச்சைக்கேட்டு கோபாவேசத்தால் கொதித்தெழுந்த அவர்கள் நேராக அந்த இடையரிடம் போய் நீ குப்ருடைய வார்த்தைகளை பேசிக் கொண்டிருக்கிறாய். இறைவனுக்கு கையும் காலும் வாயுமா இருக்கிறது? என்ன! இறைவன் உணவருந்துகிறானா? அவன் ஆடையா உடுத்துகிறான்? அவனுக்குத் தலையா இருக்கிறது? அதை நீ வாரி விடுவதற்கு? இதில் அவனுக்குப் பேன்கூடப் பிடிக்குமா என்ன? இந்நிலையில் அவன் நோய்வாய் படுவான் என்றுவேறு சொல்கிறாய்! அறிவற்றவனே! வாயைமூடு. நீ காபிராகி விட்டாய். இறைவன் உன்னை நரகில்தான் வீசியெறிவான். நீ அவனுடைய மகத்துவத்திற்கு மாற்றமாகப் பேசிய இந்த வார்த்தைகள் உன்னை மட்டுமல்ல. முழு உலகையும் நரகத்திற்குக் கொண்டுபோய் சேர்த்து விடும் என்று அவரை உருட்டவே, அவர் வெலவெலத்துப் போனவராக அரக்கப் பாக்க விழித்தார். அதன்பின் ஓரளவு சுயநிலைனவுக்கு அவர் வந்தபோது நபியவர்களை நோக்கி, நபியவர்களே! நீர் எனது வாயைத் தைத்து விட்டீர். அத்துடன் வெட்கத்தின் காரணமாக எனது உயிரையும் நீர் எரித்து விட்டீர் என்றவர், அதன்பின் தனது சட்டையை கிழித்துக் கொண்டு வீறிட்டலறியவராக அழுதுகொண்டே காட்டின் பக்கமாக ஓடிப்போய் விட்டார். இச்சம்பவத்தை மௌலானா ஜலாலுத்தீன் ரூமி ரஹிமஹுல்லாஹ் அவர்கள் தமது மஸ்னவி ஷரீபின் 130 வது பக்கத்தில் தமக்கே உரித்தான தனியானதோர் பாணியில் விவரிக்கின்றனர். அதன்பின் என்ன நடந்தது என்பதை மௌலானா ரூமி ரஹிமஹுல்லாஹ் அவர்களே தமது வாயால் கூறுவதை பாருங்கள்....

“ஹழ்ரத் மூஸா அலைஹிஸ்ஸலாமவர்களுக்கு இறைவனுடைய தரப்பிலிருந்து இறங்கிய வஹியானது. மூஸாவே! எனது அடியானை என்னைவிட்டு நீர் ஏன் பிரித்து விட்டீர்? நீர் எனது அடியார்களை என்னோடு இணைப்பதற்காக வந்தீரா? அல்லது பிரிப்பதற்காக வந்தீரா?” என்றவன் அதன்பின் மூஸா அலைஹிஸ்ஸலாமவர்களை நோக்கி....

நாம் நமது ஒவ்வொரு அடியானுக்கும் ஒரு தனித்தன்மை வாய்ந்த ஒரு ரகசியமான நிலையைத் தந்துள்ளோம். அந்த இடையர் என்ன வெல்லாம் பேசிக் கொண்டிருந்தாரோ அது அவருக்குரிய தனித்தன்மை வாய்ந்த ஒரு நிலையாகுமாதலால் அந்த வார்த்தைகள் என்னை இசுமுபவைகளல்ல. மாறாக என்மீது கொண்ட நேசத்தாலும் பேரின்பக் காதலாலும் வடித்தேடுக்கப்பட்ட அவரது உணர்வுகளின் தப்ஸ்ராகும். அவரைப் பொறுத்தவரை அவைகள் புகழுரைகள். உம்மைப் பொறுத்தவரை அவைகள் இசுமுரைகள். அவரைப் பொறுத்தவரை அவைகள் அவருக்கு தேனாகும். உம்மைப் பொறுத்தவரை அவைகள் விஷமாகும். ஹழ்ரத் மௌலானா ருமி ரஹிமஹுல்லாஹ் கூறுகின்றனர். அல்லாஹ் இன்னும் அதிகமான விளக்கத்திற்காக வேண்டி கீழ்க்கண்டவாறு கூறுகிறான். அதாவது....

“நாம் வெளிப்படையான வார்த்தைகளால் சொன்னதையும் சொல்லப்பட்டவைகளையும் பார்ப்பதில்லை. மாறாக உள்ளத்தின் நிலைகளையும் எதார்த்தத்தின் தன்மைகளையும் தான் பார்க்கிறோம். அதில் இறையச்சம் உள்ளதா இல்லையா என்று. மற்றபடி வார்த்தைகளில் பணிவோ தாழ்மையோ இல்லாவிட்டாலும் சரி”

அதனால்தான் அருமை நாயகம் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லமவர்கள் நமக்குக் கீழ்காணும் ஹதீஸை கூறுகின்றனர்....

أَلَا وَإِنَّ فِي الْجَسَدِ مُضْفَةً إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ إِلَّا وَهِيَ الْقَلْبُ

“அறிந்து கொள்ளுங்கள்! மனிதனது தேகத்தில் ஒரு சதைத்

துண்டு இருக்கின்றது. அது எப்போது சரியாகி விடுமோ அப்போதே முழு தேகமும் சரியாகி விடும். அவ்வாறின்றி அது கெட்டுவிட்டால் தேகம் முழுவதும் கெட்டுப்போய் விடும். ஜாக்கிரதை! அந்த சதைத்துண்டு என்பது உள்ளமாகும்”

இதனாலேயே இறைநேசர்களான வலிமார்கள் எனப்படுவோர் தேகத்துடைய திருத்தத்தை விட உள்ளத்துடைய திருத்தத்திற்காக அதிகமான சிரத்தையை மேற்கொள்கின்றனர். தேகம் உடை போன்ற மற்றுமுள்ள பொருட்களின் தூய்மைநிலை என்பது எப்போது அங்கீகரிப்புக்கு உரியதாகும் எனில் உள்ளம் தூய்மையடையும் போதுதான். “தஸ்கியத்துல் கல்பு” அதாவது உள்ளத்தை தூய்மைபடுத்துவது தான் எல்லாவற்றுக்கும் தலையானதாகும். ஒருவேளை அது இல்லையேல் எதுவுமே இல்லை.

ஷைகே! ஹரமை கூட்டிப் பெருக்குவதால் எந்தப் பலனுமில்லை
உள்ளத்தை சுத்தப்படுத்து. அதுதான் ஹக்கு
பிரகாசிக்கும் கண்ணாடி

இன்று ஜனங்கள் தம்மைத் திருத்திக் கொள்வதற்குப் பதிலாக மற்றவர்களை குறை கூறுவதைத்தான் தங்களின் வழக்கமாகக் கொண்டுள்ளனர். அத்துடன் முழு உலகையும் திருத்துவதற்காக சுற்றி வருகின்ற இவர்கள் தம்மைத் திருத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்பதை குறித்து கொஞ்சங்கூட கவலைப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. இதனுடைய தாக்கம் என்னவென்பதை நாம் கவனித்தால் இவர்களுக்கு மற்றவர்களிடம் குறைகளைத் தவிர வேறு எதுவுமே தெரியவில்லை என்பதுதான். அதேநேரம் இந்த அறிவற்றவர்கள் தம்மை எந்தக் குறையும் இல்லாதவர்களென்றும் எண்ணிக் கொண்டுள்ளனர். இந்த இடத்தில் இந்திய நாட்டின் கடைசி முகலாயப் பேரரசரான பஹதூர் ஷாஹ் ஸஃபருடைய இக்கவிதைகள் சூஃபிஸத்தின் நிலையையும் படிப்பினையையும் நமக்குத் தருவதைப் பாருங்கள்....

எதுவரை நமதுகுறை நமக்குத் தெரியவில்லையோ

அதுவரை அடுத்தவரின் குறைகள்தான் நமக்குத் தெரிந்தன
இனி எப்போது தன்னுடைய குறை தனக்குத் தெரிந்ததோ
அப்போதே என்பார்வையில் யாருமே
குறையுள்ளவராக தெரியவில்லை

ஜஃபர் அவரை மனிதரென்று ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டான்
அவர் எத்தனை பெரிய விவேகியாக தூய்மையாளராக இருந்தாலும் சரி.
யாருக்கு உலக சுகத்தில் இறைவனின் நினைவில்லையோ
யாருக்கு கோபத்தில் இறையச்சம் இல்லையோ அவருக்கு

கல்வி மற்றும் ஒழுக்கத்திற்கு உரியவர்கள்

இனி உலகிலுள்ள ஒவ்வொருவரும் கல்விக்கும் ஒழுக்கத்திற்கும்
தகுதியானவர்களாக மாட்டார்கள். ஆதலால் கல்வி கற்பிக்கும் ஆசிரி
யர்கள் இவ்விஷயத்தில் கொஞ்சம் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

ஆம். தீய இடத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் தீய குணமுடையோரும்
கல்வி மற்றும் ஞானங்களை கற்கின்றனர் எனில் அவர்களின் நோக்கம்
மார்க்கத்திற்காக சேவை செய்வதோ அல்லது இறையடியார்களை
நேரான வழியில் நடத்துவதோ அல்ல. மாறாக தமது கல்வியின் திற
மையைக் கொண்டு கண்ணியவான்களை இழிவுபடுத்தி குறைகூறு
வதும், அந்த நல்லோர்களை வசை பாடுவதுமேயாகும். இன்னும்
அவர்களுடைய கல்வியின் அகந்தையே அவர்களை மரியாதை கெட்ட
வர்களாகவும், துஷ்டர்களாகவும் ஆக்கி விடுகின்றது. பாருங்கள்!
ஷைத்தானுடைய கல்வியின் அகந்தை அவனை இறை சன்னிதா
னத்தில் மரியாதை கெட்டவனாகவும் துஷ்டனாகவும் ஆக்கிவிட்டது.
இன்னும் அவன் வானவர்களுக்கெல்லாம் ஆசிரியன் என்னும்
நிலையிலிருந்தும் அவனை லஃனத்திற்குள்ளாக்கி சாபத்திற்குரியவ
னாகவும் மாற்றியமைத்து விட்டது.

தூய்மைகெட்ட நஜீஸாகிய அவன் தனது தவறை ஒப்புக்
கொள்வதற்குப் பதிலாக இறைவனிடம், "நீ என்னை நெருப்பைக்
கொண்டு படைத்தாய். அதேபோல ஆதமை மண்ணைக் கொண்டு

படைத்தாய். என்ன! தெருப்பு மண்ணுக்கு ஸுஜூது செய்யுமா?" என்று கேட்டான். பிரிதோரிடத்தில் இறைவனை நோக்கி, "நீ என்னை எவ்வாறு வழிகெடுத்தாயோ அவ்வாறே நானும் உனது அடியார்களை வழிகெடுப்பேன்" என்றும் கூறுகிறான். இதேபோல இன்னொரிடத்தில், "நான் ஆதமைவிட உயர்ந்தவன். ஆதலால் உயர்ந்த ஒன்று தாழ்ந்த ஒன்றுக்கு முன்னால் குனிய வேண்டுமெனக் கூறி இறைவன் தவறு செய்துவிட்டான்" மஆதல்லாஹ்! என்றும் கூறுகிறான். இதுபோன்றே இன்று மார்க்கக் கல்விக் கூடங்களாகிய மத்ராஸாக்களிலிருந்து கல்விகற்று வெளிவரும் சில மெளலவிகள்கூட தாம்சுற்ற கல்வியை ஷைத்தானப் போன்றுதான் பயன்படுத்தி வருகின்றனர். இதில் கல்வி சுற்பித்த ஆசிரியரையே தரக்குறைவாக பேசுவதும், நல்லோர்களை நிந்திப்பதும், கண்ணியவான்களை இழிவுபடுத்துவதும், மகத்துவத்திற்குரியவர்களை குறைகூறுவதும் அதுதான் அவர்களுடைய கல்வித்தரத்திற்குரிய ஒரு மிகப்பெரும் அடையாளமாகவே இன்று மாறிப்போய் விட்டது. இப்படிப்பட்ட கல்விமான்களை விட கல்வியறிவில்லாத அறிவிலிகள் எவ்வளவோ மேலானவர்களாக இருக்கின்றனர்.

மேலும் எந்தக்கல்வி ஹக்குடைய பதையை ஒருவருக்குக் காட்டவில்லையோ அது ஐஹால(அறிவீன)த்திற்கு உரியதாகும். இன்னும் தீய இடத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் தீய குணமுடையோருக்கும் கல்வி சுற்பிப்பதானது கொள்ளைக்காரனிடமே ஆயுதத்தை கொடுத்த தற்குச் சமமாகும்.

ஸையாஹே ஏஷியாவிடம் சில கேள்விகளும்

அதற்குரிய பதில்களும்

கேள்வி : என்ன! இந்திய தேசத்தில் வாழும் இருபது கோடி இஸ்லாமியர்களும் ஒன்றாக இணைய முடியுமா?

பதில் : நிச்சயமாக. இஸ்லாமிய மார்க்கத்தின் ஐந்து அடிப்படைக் குரிய விஷயங்களை மட்டும் முன்னிறுத்தினால் இருபது கோடி என்ன?

முழு உலகிலுமுள்ள நூற்றி அறுபத்தைந்து கோடி முஸ்லிம்களும் ஒன்றாகச் சேர முடியும்.

கேள்வி : குர்ஆன் ஹதீஸ் மற்றும் மார்க்கத்திலுள்ள நல்லெண்ணம் கொண்டோரும் ஒருங்கிணைப்புக்குரிய விஷயத்தை அறிவுறுத்தத்தான் செய்கின்றனர். இதுபோன்றே இஸ்லாமியர்களும் ஒன்று சேருவதால் ஏற்படக்கூடிய பலனை உணர்ந்து தானிருக்கின்றனர். இத்தனைக்குப் பிறகும் அவர்கள் ஏன் ஒன்று சேராமல் இருக்கின்றனர்?

பதில் : இஸ்லாமியர்களிலுள்ள ஒருபிரிவு முஸ்லிம்களை பிரித்தாள்வதும் அவர்களுக்கிடையே பிரிவினையை ஏற்படுத்துவதும் தான் தங்களின் தலையாயக் கடமை என்பதாக நினைத்துக் கொண்டுள்ளது. அத்துடன் அது முஸ்லிம்களுக்கிடையே மோதலை உருவாக்கி ஒரு வரைக் கொண்டு மற்றவரை இழிவுபடுத்த வைப்பதும் தான் தனது வாழ்க்கைக்குரிய லட்சியமென்றும் கருதிக் கொண்டுள்ளது. அதன்றி இஸ்லாமியர்களிடையே காணப்படும் கருத்து வேறுபாட்டில் தான் அதற்குரிய வளர்ச்சியின் அடித்தளமே அமைந்துள்ளது.

கேள்வி : அப்பிரிவினைவாதிகளில் உலமாக்களும் இருக்கின்றார்கள் அல்லவா?

பதில் : உலமாக்கள் எனப்படுவோர் ஒவ்வொரு அமைப்பிலும் ஒவ்வொரு பிரிவிலும் இருக்கத்தான் செய்கின்றனர். ஆனால் அதே நேரம் அவர்களிடம் இறையச்சம், தன் ரஸூலுக்கு முற்றிலும் வழிப்படுதல் மற்றும் மறுமையைக் குறித்த சிந்தனை போன்றவைகளெல்லாம் இரூக்க வேண்டும் என்பது கட்டாயமில்லையே!

கேள்வி : இந்த உலமாக்களுக்கு இன்றைய இஸ்லாமிய சமூகமக்கள் அடைந்துள்ள இழிவு, கேவலம், அழிவு போன்றவைகளும் ஒரு அடிமையைவிட கேவலமான வாழ்க்கைக்குரிய நிலைகுறித்த உணர்வு கூடவா இல்லை?

பதில் : அவர்களுக்குள் அப்படிப்பட்டதோர் உணர்வு இருந்தா

லும் தற்போது அவர்களுக்குக் கிடைத்துக் கொண்டுள்ள சுகமான வாழ்வும், செல்வமும், மதிப்பும், மரியாதையும் அவர்களை சுயநலவாதிகளாக அல்லவா மாற்றி விட்டது!

கேள்வி : பாபரி மஸ்ஜிதின் இடிப்பு, மும்பையில் நடைபெற்ற கலவரம், சூரத்தில் இஸ்லாமியப் பெண்கள் மாண்பங்கப்படுத்தப்பட்ட நிலை இதன்றி இப்போது குஜராத்தில் நடைபெற்று வரும் உள்ளத்தை உறைய வைக்கும் சம்பவங்கள் போன்ற இவைகளெல்லாம் ஏன் நிகழுகின்றன?

பதில் : இவைகளெல்லாம் நிகழ்ந்து தானாக வேண்டும். ஆம். எப்போது ஒருசமூகத்துடைய மக்களுக்கிடையே சுருத்து வேறுபாடும் நயவஞ்சகத்தனத்திற்குரிய நோயும் பரவி ஒருவர் மற்றவர்மீது அநியாயம் இழைக்கத் துவங்கி விடுகிறாரோ, இவ்வாறே ஒருவர் மற்றவரின் கண்ணியத்தை சீரழிக்கக்கூடிய விஷயத்தில் அவரிடம் கொஞ்சங்கூட ரோஷமோ வெட்கமோ காணப்படவில்லையோ அந்நிலையில் அல்லாஹ் அத்தகையோர் மீது ஒரு அநியாயக்காரனை சாட்டுகிறான். அவன் அச்சமூக மக்களை இழிவுபடுத்தி கேவலப்படுத்துவதோடு அவர்களை அழிப்பதிலேயே சதா முயற்சியும் செய்து கொண்டிருப்பான்.

கேள்வி : பாலஸ்தீனத்தில் வெகுசாலமாகவே யூதர்கள் முஸ்லிம்களை கொன்று குவித்து வருகின்றனர். ஒரு பாவமுமறியா அப்பாவிக்குழந்தைகளின் மீதும் பெண்களின் மீதும் தமது அராஜகங்களை கட்டவிழ்த்து விட்டு அவர்களை கொன்று குவித்து வருவதோடு அவர்களின் பெண்மைகளையும் சூரையாடி வருகின்றனர். இதனை உலகிலுள்ள யாருமே இதுவரை செவிதாழ்த்திக் கேட்டதாகக் கூடத் தெரியவில்லை. அத்துடன் அரபுலகைச் சேர்ந்த ஆட்சியாளர்களில் ஒருவர் கூட அவ்வநியாயக்காரர்களான இஸ்ரவேலர்களின் கரத்தைப் பிடித்து தடுத்து நிறுத்தி அந்த அப்பாவி மக்களை அநீதியிலிருந்து காப்பாற்றவும் முன்வந்ததாகத் தெரியவில்லை. இப்படிப்பட்ட உணர்வற்ற கோழைத்தனத்திற்குரிய காரணமென்ன?

பதில் : முழு உலகிலுள்ளவர்களும் அரபுலகைச் சேர்ந்தவர்களும் இப்போது என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறார்களோ அதைத்தான் அவர்கள் திரும்பத் திரும்ப செய்வார்கள். அதைத்தவிர வேறு எதையாவது அவர்கள் செய்ய நினைத்தாலும் அவர்களால் செய்ய முடியாது.

முற்காலத்திலெல்லாம் இரு சாராருக்கிடையே ஒரு போர் நடைபெற்றால் அப்போரில் வெற்றியோ அல்லது தோல்வியோ, வீரமோ அல்லது தீரமோ, போர் புரிவோரின் எண்ணிக்கை கூடுதலோ அல்லது குறைவோ, போர் திறமையில் காட்டப்படும் சாதாரணமோ அல்லது மந்தநிலையோ, அல்லது செல்வச் செழிப்பின் கூடுதல் குறைவு போன்றவைகளைக் காரணமாகக் கொண்டுதான் போர்கள் நடைபெற்றன. ஆனால் இன்று அதற்கெல்லாம் வேலையில்லை.

இத்தனை ஏன்! இன்று நமக்கு முன்னாலுள்ள அரபுலகையே எடுத்துக் கொள்ளுங்களேன். மொத்தம் பத்து நாடுகள். அதில் ஏறக் குறைய 13 கோடியே 65 லட்சம் அரபு முஸ்லிம்கள் வாழுகின்றனர். அதேநேரம் இஸ்ரேல் என்பது ஒரு சின்னஞ்சிறிய நாடு. அதன் மொத்த மக்கள் தொகையே ஒரு கோடியே முப்பது லட்சம் மட்டும் தான். இத்தனை குறைந்த எண்ணிக்கையைக் கொண்டுள்ள இவர்கள் இவர்களைவிட பத்து சதவிகிதத்திற்கும் அதிகமான எண்ணிக்கையிலுள்ளோரை வெகுசாலமாகவே தாக்கி கொள்ளொழித்து வருகின்றனர் எனில், இந்நிலையில் அரபியர்களிடம் செல்வத்திற்கோ ஆள் பலத்திற்கோ கொஞ்சமும் குறைவில்லை. இனி இவர்களிடம் இல்லாதது என ஒன்று இருக்குமாயின் அது கல்வி, தொலைநோக்குச் சிந்தனை, விஞ்ஞானம் சம்பந்தமான அறிவு மற்றும் புதுப்புது வகையான டெக்னாலஜி சம்பந்தப்பட்ட அறிவு போன்றவைதான் இல்லை. ஒருவேளை இவர்களிடம் கல்வியறிவும் விவேகமும் இருக்குமாயின் இவர்கள் தமது செல்வத்தைக் கொண்டு உலகிலுள்ள பெரும் பெரும் விஞ்ஞானிகளை எல்லாம் ஒன்று திரட்டி அமெரிக்கா மற்றும் இஸ்ரேல் போன்ற நாடுகளில் தயாரிக்கப்படும் போர் கருவிகளை விட அதிநவீனமான கருவிகளையும், வானத்தையும் பூமியையும் தமது காலடிக்குக் கீழே

கொண்டு வந்து சேர்க்கும் அதியற்புதமான ஆயுதங்களையெல்லாம் இவர்களால் உருவாக்கி இருக்க முடியும். ஆனால் விதிக்கெட்ட அவர்களால் ஒருசிறிய கப்பலையோ அல்லது ஒரு மிஷின் கண்ணையோ கூட தயாரிக்க முடியாமல் பிச்சைக்காரர்களைப் போல அன்னியர்களிடம் கையேந்தியவர்களாக நின்று கொண்டிருக்கின்றனர். இந்நிலையில் விரோதி இவர்களின் கல்வியறிவு மற்றும் விவேகமற்ற நிலையினை தனக்குச் சாதகமாக்கிக் கொண்டிருக்கிறான். இன்னும் அவர்களிடம் இருந்தே செல்வத்தை பெற்று அவர்களின் செல்வத்தைக் கொண்டே அவர்களை தனக்கு வழிப்பட்டவர்களாகவும் தன்னுடைய அடிமைகளாகவும் ஆக்கி வைத்திருப்பதை இவர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

கேள்வி : என்ன? இஸ்லாமிய மார்க்கத்தில் விஞ்ஞானம், டெக்னாலஜி போன்ற புதியவகைக் கல்விகளை கற்பதற்கு தடையேதும் விதிக்கப்பட்டுள்ளதா?

பதில் : அப்படியெல்லாம் எதுவுமில்லை. அதற்கு நேர்மாறாக கல்வி மற்றும் டெக்னாலஜி சம்பந்தமான அறிவைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காக அரபிலிருந்து சீராவரை வேண்டுமானாலும் செல்லுங்கள் என்றுதான் கட்டளையிடப்பட்டுள்ளது. காரணம் சீரூ எப்போதுமே புதுப்புது வகை கல்வியின் கேந்திரமாகவும் இருந்து வந்துள்ளதால்தான் இவ்வாறு கட்டளையிடப்பட்டது. அதேநேரம் அரபுலகைப் போன்று சீரூ நபிமார்களின் வெளிப்பாட்டுக்குரிய ஸ்தலமாக ஆகியிருக்கவில்லை என்பது என்னவோ உண்மைதான்.

பாருங்கள்! பத்ருப்போரின் போது கைதிகளாக பிடிக்கப்பட்ட காபிர்களிடம் பித்யா வாங்கிக்கொண்டு அவர்களை விட்டுவிட வேண்டுமென்னும் தீர்மானம் கொண்டு வரப்பட்ட போது அண்ணலெங் கோமான் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லமவர்கள் பித்யா வுக்குப் பதிலாக அக்காபிர்கள் இஸ்லாமியக் குழந்தைகளுக்கு கல்வி கற்பிப்பதை ஏற்றுக் கொள்கின்றனர் எனில் இதில் அக்காபிர்கள் இஸ்லாமியக் குழந்தைகளுக்கு மார்க்கக் கல்வி எதையும் கற்பித்திருக்க முடியாது. இந்நிலையில் அக்கல்வி உலகக் கல்விதான் என்பது

நமக்குப் புரிகிறதல்லவா!

அதுமட்டுமா? குர்ஆனையே எடுத்துக் கொள்ளுங்களேன். அதிலுள்ள 6666 வசனங்களில் இருநூற்றிச் சில்லரை வசனங்கள் மட்டும் தான் தொழுகை, நோன்பு, ஸகாத், ஹஜ் போன்ற வணக்க வழிபாட்டுக்குரியவைகள். மீதமுள்ள வசனங்களெல்லாம் புதியவகை கல்விகளையும், விஞ்ஞானம் மற்றும் டெக்னாலஜி சம்பந்தமான அறிவுகளையும் தனக்குள் உள்ளடக்கிக் கொண்டிருப்பவைகளாகும். இதன்றி வானம், பூமி, மரம், செடி, கொடி, உலர்ந்தவை, காய்ந்தவை, விலங்குகள், பறவைகள் என ஏன்! அகில உலகையும் ஆய்வு செய்ய வேண்டுமென அக்குர்ஆனை கட்டகையிடுகின்றது. மேலும் அக்குர்ஆனில் இறைவன், “அனைத்து வஸ்த்துக்களை பற்றியும் இறைவன் குர்ஆனில் பேசியிருக்கிறான்” என்பதாகக் கூறுவதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

பின்னும் எல்லாவகையான அறிவுகளும் குர்ஆனில் இருக்கின்றன. ஆனால் மனிதர்களுடைய அறிவில் ஏற்பட்டுள்ள குறைவு மற்றும் விவேகமற்ற நிலை காரணமாக அவைகளை சாத்தியப்படுத்தும் விஷயத்தில் குறையுடையோராகவே இருக்கின்றனர். எனவே அகப் பார்வை உடையோர் இந்த எதார்த்தத்தைக் கொண்டு படிப்பினை பெறவேண்டும்.

கிடைத்து விடும் நமது சரிவுக்குரிய பாதையின் தெளிவு பாருங்கள் அகிலத்தை படிப்பினைக்குரிய பார்வை கொண்டு

Esaal-E-Sawab

H.A. Haji Abdus Sattar & Family
 Muhammad Sallallahu Alaihi wa Sallam
 Marhum Haji Ibrahim H.A.R.
 Marhuma Hajjani Bibi Bai
 & Arwaha Ummathe Muhammadi

۷۸۶/۹۲

دل کے پھپھولے جل اٹھے سینہ کے داغ سے
اس گھر کو آگ لگ گئی گھر کے چراغ سے

اسباب زوال امت

از افاضات سیاح ایشیا علامہ

سید مظہر ربانی نورسہ مرقہ

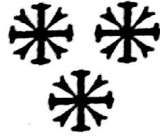
محمد سلطان الانوار

شائع کردہ
الباقرۃ
مخبرۃ

سید علی حیدر ربانی (عرف) عابد میاں

باندہ - یوپی

فون نمبر ۲۶۷۸۳

نام کتاب ..... اسباب زوال امت

مصنّف ..... علامہ سید مظہر ربّانی

تعداد اشاعت ..... دو ہزار

سن اشاعت ۱۹۹۷ء

کتابت ..... ربّانی کمپیوٹر

طباعت ..... آفسیٹ باندا

ڈیزائننگ ..... سید عابد میاں

قیمت ۱۵

شمار

پیرزادہ سید علی حیدر ربّانی (عرف) عابد میاں

ربّانی منزل علی گنج بانده (بہار)

S.T.D 05192

PH.26784 / 27828

منجانب حاجی عبدالعزیز شیخ قادری ربّانی

F 41-A (H.A.R)

CHENNAI pin: 600102

انڈیا

۷۸۶/۹۲

عنوانات

- (۱) دعوت اتحاد ۴
- (۲) مسلمانوں کو کافر و مشرک یا بدعتی و جہنمی کہنا کیسا ہے۔ ۷
- (۳) تکفیر سے متعلق اہل علم کی احتیاط۔ ۹
- (۴) کفر کے فتوے دینے میں بزرگوں کا اختلاف رائے۔ ۱۱
- (۵) تکفیر کے بارے میں ائمہ مجتہدین کی تقلید یا مشائخ کی اتباع۔ ۱۷
- (۶) قرآن و حدیث کے خلاف کسی کی پیروی نہیں۔ ۱۹
- (۷) فتنہ پرور مولوی و مفتی۔ ۲۱
- (۸) علم و تربیت کا مستحق۔ ۲۸
- (۹) سیاح ایشیا سے چند سوالات اور انکے جوابات۔ ۳۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دعوت اتحاد

۱- وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعاً وَلَا تَفَرَّقُوا
اور اللہ کی رسی کو سب ملکر مضبوطی
کیساتھ پکڑ لو اور فرقوں میں مت بٹو

۲- أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ
وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا
وَتَذُوبَ رِيحِكُمْ
اللہ اور اسکے رسول کی اطاعت کرو اور
آپس میں جھگڑے مت کرو ورنہ
بزدل ہو جاؤ گے اور تمہاری ہوا اکھڑ
جائے گی

۳- إِذَا تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ
فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ
(یعنی خدا و رسول کے فیصلہ پر عمل کرو)
جب تم میں کوئی نزاع کسی بات میں
ہو جائے تو اللہ و رسول کی طرف لوٹنا دو

۴- إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ
فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخْوَابِكُمْ
وَأَقْوَالِهِمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ
سب مومن آپس میں بھائی
ہیں لہذا اپنے بھائیوں میں صلح
کرا دو اور اللہ سے ڈرو تاکہ تم پر
رحم کیا جائے

۵- وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْقَى إِلَيْكُمُ السَّلَامَ لَسْتَ مُؤْمِنًا (یعنی کافر) مت کہو جو تمکو سلام کرے اسے بے ایمان

پانچ آیتیں قرآن کی تبرکات یہاں دیدی گئیں تاکہ غیرت مند اور سمجھدار مسلمان ان پر غور کر کے دیکھیں کہ خدا کا حکم کیا ہے اور آج کے مسلمانوں کا عمل کیا ہے۔

وہ معزز تھے زمانہ میں مسلمان ہو کر اور تم خوار ہوئے تارکِ قرآن ہو کر

۱- بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ شَهَادَةٌ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ وَإِقَامَةُ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءُ الزَّكَاةِ وَصِيَامُ شَهْرِ رَمَضَانَ وَحَجُّ الْبَيْتِ

اسلام کی بنیاد پانچ چیزوں پر ہے لالہ الا اللہ و محمد الرسول اللہ کی شہادت۔ نماز قائم کرنا۔ زکوٰۃ دینا۔ ماہ رمضان کے روزے۔ بیت اللہ شریف کا حج۔

۲- مَنْ صَلَّى صَلَاتِنَا وَاسْتَقْبَلَ قِبْلَتِنَا فَهُوَ مِنَّا۔

جو ہماری طرح نماز پڑھے اور ہمارے قبلہ کو قبلہ بنائے تو وہ ہم میں سے ہے

۳- مَنْ لَمْ يَرْحَمْ صَغِيرَنَا وَلَمْ يُوقِّرْ كَبِيرَنَا فَلَيْسَ مِنَّا۔

جو ہمارے چھوٹوں پر رحم نہ کرے اور ہمارے بڑوں کی تعظیم و توقیر نہ کرے وہ ہم میں سے نہیں۔

کیا تمکو میں صدقہ و نماز روزہ سے
بھی زیادہ افضل نہ بتاؤں۔
وہ آپس میں صلح کرانا ہے۔ اور آپس
میں لڑانا وہ ہلاک کرنے والی چیز
ہے

۴- أَلَا أُخْبِرُكُمْ أَفْضَلَ مِنْ
دَرَجَةِ الصَّدَقَةِ وَالصَّلَاةِ
وَالصِّيَامِ إِصْلَاحُ ذَاتِ الْبَيْنِ
وَأَفْسَادُ ذَاتِ الْبَيْنِ هِيَ
الْهَالِكَةُ۔

مسلمان وہ ہے جسکی زبان اور
ہاتھ کے ضرر سے مسلمان محفوظ
رہیں

۵- الْمُسْلِمُ مَنْ سَلِمَ
الْمُسْلِمُونَ مِنْ لِسَانِهِ وَ
يَدِهِ

اسلام کی کیا بنیاد ہے مسلمان کی پہچان کیا ہے "اسلامی تہذیب و اخلاق کیسے
ہونا چاہیے" لڑائی جھگڑے سے صلح صفائی کس درجہ افضل ہے۔ یہ باتیں
حدیثوں کی روشنی میں غور کریں پھر موجودہ مسلمانوں کے حال پر نظر
ڈالیں تو آپکو مسلمانوں کی تباہی "ذلت و رسوائی" ہندوستان میں ۲۰ کروڑ
ہونے کے باوجود غلاموں سے بدتر زندگی گزارنے کی وجہ معلوم ہو جائے
گی۔

لاٹھی بھلی ملی ہو اگر اسکی رگ سے رگ
بے کار توپ جسکے ہوں پرزے الگ الگ

کچھ لوگوں نے تو مسلمانوں کو ٹکڑے ٹکڑے کرنا "ذات برادری کے جھگڑے کرانا۔ اتفاق و اتحاد کی جڑوں کو کاٹنا اپنا مذہب بنا لیا ہے۔

فرقہ بندی ہے کہیں اور کہیں ذاتیں ہیں

کیا زمانہ میں پنپنے کی یہی باتیں ہیں

مسلمان کو کافر و مشرک "یابدعتی و

جہنمی" کہنا کیسا ہے

جو شخص اپنے مسلمان بھائی کو کافر کہے تو دو میں سے ایک پر یہ کلمہ کفر پلٹ جائیگا۔	أَيُّمَا امْرَأَةٍ قَالَتْ لِحَبِيْبِهَا كَافِرًا فَقَدْ بَاءَ بِهَا أَحَدُ هُمَا (عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (نُحَارِيُّ مَسْلِمٍ))
--	---

یعنی جسکو کافر کہا ہے اگر وہ کافر ہے تو اسپرور نہ کافر کہنے والے پر یہ کلمہ کفر پلٹ جائیگا اور کہنے والا خود کافر ہو جائیگا۔

جب کوئی شخص کسی پر فسق یا کفر کی تہمت لگائے اگر وہ ایسا نہیں ہے تو یہ تہمت خود اسی پر پلٹ جائیگی	لَا يَرْمِي رَجُلٌ رَجُلًا بِالْفُسُوقِ وَلَا يَرْمِي بِالْكَفْرِ إِلَّا ارْتَدَّتْ عَلَيْهِ إِنْ لَمْ
--	--

یعنی تہمت لگا نیوالا خود فاسق یا
کافر ہو جائیگا۔

يَكُنْ صَاحِبُهُ كَذَالِكَ
(عن أبي ذر غفاری بخاری)

جو شخص کسی کو کفر کیساتھ پکارے
یعنی کافر کہے یا خدا کا دشمن کہے اور
وہ ایسا ہے نہیں۔ تو یہ کلمہ کہنے
والے پر ہی لوٹ جائیگا۔ یعنی وہ خود
کافر یا خدا کا دشمن ہو جائیگا۔

مَنْ دَعَا رَجُلًا بِالْكَفْرِ أَوْ
قَالَ عَدُوُّ اللَّهِ وَ لَيْسَ
كَذَالِكَ إِلَّا عَادَ عَلَيْهِ
(عن أبي ذر غفاری بخاری و مسلم)

میر دن رات بناتے رہے سبکو کافر

آئینہ دیکھا تو خود ہی بڑے کافر نکلے

مسلمانوں کے خلاف ذرا ذرا سی بات پر فتوے دینے والوں کو اگر خدا
کا خوف ہے تو مذکورہ احادیث کی روشنی میں انھیں اسکے انجام پر غور
کرنا چاہئے۔

ہمارے سرکار ﷺ جو اپنی امت پر سب سے زیادہ شفیق ہیں نصیحت
فرماتے ہیں

ہر کام کو حسن تدبیر سے کرو تو اگر
اسکا انجام خیر ہے تو کرو۔ اگر انجام
میں تمکو خوف ہو تو رک جاؤ

خُذِ الْأَمْرَ بِالتَّدْبِيرِ فَإِنْ
كَانَ فِي عَاقِبَتِهِ خَيْرٌ
فَأْمُضْ وَإِنْ خِفْتَ غِبًّا
فَأْمُسِكْ
(ابن عدی و بیہقی)

جلد بازی میں مسلمانوں کے خلاف فتوے دینے والوں پر حضور ﷺ نے سخت ناراضگی کا اظہار فرمایا ہے اور ایسے لوگوں کو نار جہنم پر جری بتایا ہے۔

<p>اَجْرَ نَارِكُمْ عَلَى النَّارِ</p>	<p>اَجْرَ نَارِكُمْ عَلَى النَّارِ</p>
<p>تم میں جو فتوے دینے پر زیادہ جری ہے وہ آگ میں جانے پر زیادہ جری ہے</p>	<p>(دارمی)</p>

نہ کر مومن کو تو کافر بنا دینے کی نادانی

چو کفر از کعبہ بر خیزد کجا ماند مسلمانی

تکفیر سے متعلق اہل علم کی احتیاط

اہل مذہب کے کلام میں بہت تکفیریں واقع ہوئیں مگر وہ فقہاء مجتہدین کے کلام سے نہیں بلکہ دوسروں کے کلام سے ہیں اور غیر فقہاء مجتہدین کے کلام کا اعتبار کچھ نہیں۔

يَقَعُ فِي كَلَامِ أَهْلِ الْمَذْهَبِ تَكْفِيرٌ كَثِيرٌ لَكِنْ لَيْسَ مِنْ كَلَامِ الْفُقَهَاءِ الَّذِينَ هُمُ الْمُجْتَهِدُونَ بَلْ غَيْرُهُمْ وَلَا عِبْرَةٌ لِغَيْرِ الْفُقَهَاءِ

(عَلَامَةُ حَمَوِي شَرْحُ الْأَشْتَبَاهِ) (وَالنَّظَائِرِ)

جب مسئلہ میں چند وجوہ موجب کفر ہوں اور ایک وجہ مانع کفر ہو تو مفتی پر ضروری ہے کہ وجہ مانع پر عمل کرے یعنی کفر کا فتویٰ نہ دے

إِذَا كَانَ فِي الْمَسْئَلَةِ وَجُوهٌ تُوجِبُ الْكُفْرَ وَوَاحِدٌ يَمْنَعُهَا فَعَلَى الْمُفْتِيِ الْمَيْلُ لِمَا يَمْنَعُهَا

(تَوْفِيرُ الْأَنْصَارِ وَدُرِّمُخْتَارِ)

ایک ایسا مسئلہ جس کا تعلق کفر سے ہو جب اس مسئلے میں ۹۹ احتمالات کفر کے ہوں اور ایک احتمال نافی کفر ہو تو مفتی و قاضی کیلئے بہتر یہ ہے کہ احتمال نافی کفر پر عمل کرے (یعنی کفر کا فتویٰ ندمے)

إِنَّ الْمَسْئَلَةَ الْمُتَعَلِّقَةَ بِالْكَفْرِ إِذَا كَانَ لَهَا تِسْعٌ وَتِسْعُونَ إِحْتِمَالًا لِلْكَفْرِ وَإِحْتِمَالٌ وَاحِدٌ فِي نَفِيهِ فَالْأَوْلَى لِلْمُفْتِي وَالْقَاضِي أَنْ يَعْمَلَ بِالِاحْتِمَالِ النَّافِي (شرح فقہ اکبر)

جب کسی مسئلہ میں چند وجوہ موجب تکفیر ہوں اور ایک وجہ مانع تکفیر ہو تو مفتی و قاضی کو چاہیے کہ وجہ مانع کی طرف مائل ہوں اور اسکے کفر کا فتویٰ ندمیں کیونکہ مسلمان کیساتھ حسن ظن رکھنا چاہئے

إِذَا كَانَتْ فِي الْمَسْئَلَةِ وَجُوهٌ تُوجِبُ التَّكْفِيرَ وَاحِدٌ يَمْنَعُ التَّكْفِيرَ فَعَلَى الْمُفْتِي وَالْقَاضِي أَنْ يَمِيلَ إِلَى ذَلِكَ الْوَجْهِ وَلَا يُفْتِيَ بِكَفْرِهِ تَحْسِينًا لِلظَّنِّ بِالْمُسْلِمِ (فتاویٰ مالکیریہ وغیرہا)

کفر کا فتویٰ دینے میں کس قدر احتیاط ہونا چاہیے اسکو آپنے ملاحظہ فرمالیاء۔ اسکے برخلاف آج لوگ ایک دوسرے کو کافر مشرک بدعتی و جہنمی کہنے میں کتنے بے باک ہو گئے ہیں اسپر جتنا افسوس کیا جائے کم ہے

کسے خبر تھی کہ لیکر چراغ مصطفوی
جہاں میں آگ لگاتی پھرے گی بولہبسی

کفر کے فتوے دینے میں بزرگوں

کا اختلاف رائے

اہل علم جانتے ہیں کہ کفر کے فتوے دینے میں اہل تحقیق نے ایک دوسرے کی تقلید نہیں کی بلکہ بعض جگہ بڑے بڑے اماموں و بزرگوں کی پیروی چھوڑ دی اور کفر کا فتویٰ دینے سے خود کو بچا لیا۔ یزید کو امام احمد ابن حنبل نے کافر کہہ دیا اور اسکے کفر کا فتوے دیا حضور غوث اعظم جیلانی حنبلی ہونے کی حیثیت سے انکے مقلد ہیں یزید کو کافر کہتے ہیں مگر قادریوں میں بڑی بڑی ہستیاں ہیں جو یزید کو کافر نہیں کہتیں خود اعلیٰ حضرت امام احمد رضا جو زبردست قادری و عاشق غوث ہیں یزید کو کافر نہیں کہتے۔

مولوی اسماعیل دہلوی جنکی تقویت الایمان کی وہ عبارتیں جنہیں انبیاء اولیاء کی توہین و تنقیص نمایاں نظر آتی ہے اور جسکی بنا پر مولانا فضل حق نے کفر کا فتویٰ دیا مولانا فضل حق کے فتوے کا نام تحقیق الفتویٰ فی رد اہل الطغویٰ ہے جسکو مولانا فضل رسول بدایونی نے اپنی کتاب سیف

الجبار صفحہ ۴۲ و ۴۳ پر نقل کیا ہے

جواب سوال ثالث- این است کہ قائل این کلام
لاطائل از روئے شرع مبین بلاشبہ کافر و بیدین ست
و حکم او شرعاً قتل و تکفیر ست ہر کہ در کفر او شک
آرد یا تردد دارد یا این استخفاف را سهل نگا رد
کافر و بے دین و نامسلمان ست

خلاصہ یہ کہ مولوی اسماعیل دہلوی ایسے کافر ہیں کہ جو انکے کفر میں شک
کرے وہ بھی کافر ہے۔

ماہنامہ المیزان ممبئی نے امام احمد رضا "نمبر میں مولانا فضل حق

خیر آبادی کے اس فتوے کی تائید میں ۲۰ سے زائد علماء کرام کی تائید و

تصدیق بتائی ہے۔ ان تائید و تصدیق کرنے والے علماء میں مولانا فضل

رسول بدایونی کے علاوہ اعلیٰ حضرت کے پیر و مرشد مولانا سید شاہ آل رسول

صاحب مارہروی اور اعلیٰ حضرت کے والد ماجد مولانا تقی علی خان صاحب

بھی شامل ہیں۔۔۔ مگر اعلیٰ حضرت احمد رضا نے اس فتوے کو نہیں مانا اور

مولوی اسماعیل دہلوی پر کفر کا فتویٰ دینے سے انکار کر دیا۔ ملاحظہ ہو انکا

بیان۔ میں امام الطائفہ اسماعیل دہلوی کے کفر پر حکم نہیں کرتا ہمیں

ہمارے نبی ﷺ نے اہل لالہ الا اللہ کی تکفیر سے منع فرمایا ہے (تمہید
الایمان صفحہ ۴۳)

اسی طرح بہت سے بزرگوں پر ان کے زمانہ میں کفر و بد مذہبی کے
فتوے لگائے گئے ہیں اور ان کا جواب بھی دوسرے علماء نے دیا ہے۔ امام
اعظم ابو حنیفہ پر خطیب بغدادی نے اور حجۃ الاسلام امام غزالی پر امام بقائی
نے حسین بن منصور حلاج پر بغداد کے چار سو (۴۰۰) علماء نے محی الدین
ابن عربی پر ان کے زمانہ کے علماء نے اسی طرح کے فتوے لگائے۔
مولانا جلال الدین رومی پر بھی حکم کفر لگایا گیا۔ حضرت مجدد الف ثانی
سرہندی پر مولانا عبدالحق محدث دہلوی نے فتوے کفر دیا اس قسم کے
فتوؤں کے خلاف علماء نے جوابات بھی دیئے اور صحیح تاویلیں بھی کیں۔
حضرت منصور حلاج جنکے قول "انا الحق" پر چار سو علماء نے کفر کا فتوے دیا تھا اور
جسکی تائید کرنے والوں میں جنید بغدادی اور ابو بکر شبلی جیسے بزرگ بھی تھے
مگر حضور غوث پاک نے اس فتوے کو نہیں مانا بلکہ منصور حلاج کو ولی مانا امام
غزالی نے بھی انکو ولی اور مقبول بارگاہ ثابت کیا

دنیاۓ اسلام کے بڑے بڑے علماء محققین کے پیش نظر اس قسم کے فتوے دینے کیلئے دو زبردست پہلو ہوتے ہیں نمبر ایک یہ کہ مسلمان پر کفر و شرک و بد مذہبی و گمراہی کے فتوے دینے سے حتیٰ الوسع بچنے کی پوری کوشش کی جائے نمبر دو بدرجہ شرعی مجبوری فتویٰ دینے سے گریز بھی نہ ہو کہ حدیثوں میں اسکے خلاف بھی وعیدیں ہیں

چنانچہ اس ذیل میں امام عبدالوہاب شعرانی امام تقی الدین سبکی کا ایک فتویٰ نقل کرتے ہیں۔

مومنوں کو کافر کہنے کا اقدام بہت دشوار چیز ہے اور جسکے دل میں ایمان ہوگا وہ تو اہل ہواء و اہل بدعت کو بھی کافر کہنا خطرناک سمجھے گا اس حال میں کہ وہ لوگ لالہ اللہ محمد رسول اللہ کے قائل ہیں۔ پس کافر کہنا بڑا ہولناک و خطرناک کام ہے

إِنَّ الْأَقْدَامَ عَلَى تَكْفِيرِ
الْمُؤْمِنِينَ عَسِيرٌ جِدًّا وَ
كُلُّ مَنْ فِي قَلْبِهِ إِيْمَانٌ
يَسْتَعْظِمُ الْقَوْلَ بِتَكْفِيرِ
أَهْلِ الْهَوَاءِ وَ الْبِدْعَةِ مَعَ
قَوْلِهِمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ
رَسُولُ اللَّهِ فَإِنَّ التَّكْفِيرَ
أَمْرٌ هَائِلٌ عَظِيمٌ الْخَطِرُ

(الْبُؤَابِقُ وَالْجَوَابُ ص ۲۷)

حضرت شیخ احمد سرہندی مجدد الف ثانی فرماتے ہیں

علماء نے فرمایا کہ اگر ۹۹ وجہ کفر کی
ظاہر ہوں اور ایک وجہ اسلام کی پائی
جائے اسوقت بھی کفر کا حکم
ندینا چاہیے

علماء فرمودہ اند اگر
نود ونہ وجہ کفر ظاہر
شود ویک وجہ اسلام
یافتہ شود حکم کفر نہ
باید کرد

(مکتوبات ج ۳ صفحہ ۷۰)

شاہ عبدالعزیز صاحب محدث دہلوی نے حجۃ الاسلام امام غزالی کی ایک
وصیت نقل فرمائی ہے

یعنی امام غزالی کی وصیتھیچہ اپنی
زبان کو اہل قبلہ کی تکفیر سے روک
لے جب تک کہ وہ لا الہ الا اللہ محمد
رسول اللہ کے قائل ہیں سوائے
منافقین کے اور منافقت یہ ہے کہ
کلمہ کو جھوٹ کیساتھ روا رکھنا عذر
کیساتھ یا بغیر عذر کے۔ پس کافر
کہنے میں خطرہ ہے اور سکوت میں
کوئی خطرہ نہیں ہے

أَمَّا الْوَصِيَّةُ فَإِنَّ تَكْفُرَ
لِسَانَكَ مِنْ أَهْلِ الْقِبْلَةِ
مَا دَامُوا قَائِلِينَ لِأَلِهَ إِلَّا
اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ
غَيْرَ مُنَافِقِينَ لَهَا وَالْمُنَافِقَةُ
تَجْوِيزُهُمْ الْكِذْبَ عَلَيْهِ
بِعُذْرٍ أَوْ بِغَيْرِ عُدْرٍ فَإِنَّ
التَّكْفِيرَ فِيهِ خَطَرٌ
وَالسُّكُوتُ لِأَخْطَرَ فِيهِ

(فتاویٰ عزیزی ج ۲ صفحہ ۱۹۹)

ایک مرتبہ امام اعظم ابو حنیفہ رحمۃ اللہ علیہ سے ایک شخص کے بارے میں پوچھا گیا کہ اسپر کیا فتویٰ لگایا جائے اس شخص نے یہ کلمات کہے ہیں

لَا أَرْجُو الْجَنَّةَ وَلَا أَخَافُ النَّارَ وَلَا أَخَافُ اللَّهَ تَعَالَى وَ أَكُلُ الْمَيْتَ وَ أَصَلِي بِلَا قِرَائَةٍ وَ بِلَا رُكُوعٍ وَ سُجُودٍ وَ أَشْهَدُ بِمَا لَمْ أَرَهُ وَ أَبْغُضُ الْحَقَّ وَ أَحِبُّ الْفِتْنَةَ قَالَ أَصْحَابُهُ أَمْرٌ هَذَا الرَّجُلِ مُشْكِلٌ فَقَالَ الْإِمَامُ هَذَا الرَّجُلُ يَرْجُو اللَّهَ لَا الْجَنَّةَ وَ يَخَافُ اللَّهَ لَا النَّارَ وَ لَا يَخَافُ بِظُلْمٍ مِنَ اللَّهِ تَعَالَى فِي عَذَابِهِ وَ يَأْكُلُ السَّمَكَ وَ الْجَرَادَ وَ

میں جنت کا امیدوار نہیں اور دوزخ سے نہیں ڈرتا اور خدا سے نہیں ڈرتا اور مردہ کھاتا ہوں اور بغیر قرائت و رکوع و سجود کے نماز پڑھتا ہوں اور بے دیکھی چیز کی گواہی دیتا ہوں اور حق سے بغض رکھتا ہوں اور فتنہ سے محبت کرتا ہوں۔ آپکے اصحاب نے کہا اس آدمی کا معاملہ مشکل ہے تو امام نے کہا (کچھ بھی مشکل نہیں ہے تاویل یہ ہے) یہ شخص اللہ سے امید رکھتا ہے جنت کی امید نہیں اور اللہ سے ڈرتا ہے جہنم سے نہیں اور اللہ کی طرف سے ظلم کا اسکو ڈر نہیں اپنے عذاب میں اور مچھلی و ٹڈی کھاتا ہے اور نماز

جنازہ پڑھتا ہے (جس میں قرأت
ورکوع و سجود نہیں) اور توحید کی
گواہی دیتا ہے اور موت سے بغض
رکھتا ہے اور وہ حق ہے اور مال و
اولاد سے محبت کرتا ہے جو فتنہ
ہے

يُصَلِّيْ عَلَى الْجَنَازَةِ وَ
يَشْهَدُ بِالتَّوْحِيدِ وَيَبْغِضُ
الْمُوْتَ وَهُوَ الْحَقُّ وَيُحِبُّ
الْمَالَ وَالْأَوْلَادَ وَهِيَ فِتْنَةٌ
(صَاحِبُ بَحْرٍ لِّرَائِقِ فِيْ اِسْتِبَاهِ وَالنَّظَائِرِ
صفحہ ۱۳۹)

ایک ایسا شخص جو بے ضرورت ناشائستہ کلمات بچے میں جری ہے اور
بظاہر خلاف شرع بولنے میں اسکو ذرا بھی ڈر یا خوف کسی بات کا معلوم نہیں
ہوتا۔ امام اعظم اسکی باتوں کی بھی تاویل فرما رہے ہیں۔ امام کا مقصد ایک
مسلمان کو مسلمان بنائے رکھنے میں حتی المقدور ہر ممکنہ تدبیر و حکمت عملی کو
اختیار کرنا ہے۔

تکفیر کے بارے میں ائمہ مجتہدین کی

تقلید یا مشائخ کی اتباع

حضرت علامہ شیخ عبدالحق محدث دہلوی فرماتے ہیں

بالجملہ نصیحت یہ ہیچہ معتقدات
میں اور احکام کفر و ایمان میں
سواد اعظم سے الگ نہونا چاہئے اور
ائمہ مجتہدین کے تابع ہونا
چاہئے

بالجملہ نصیحت
آنست کہ در معتقدات
واحکام کفر و ایمان از
سواد اعظم بیرون نباید
رفت و تابع ائمہ
مجتہدین باید بود
(تکمیل الایمان صفحہ ۳۲)

یہی محدث دہلوی ایک جگہ فرماتے ہیں۔

پیروں کا مشرب حجت نہیں ہے
اسلیئے کتاب و سنت سے دلیل
ہونا چاہئے

مشرب پیران حجت
نیست دلیل از کتاب و
سنت می باید
(اخبار الاخیار صفحہ ۹۳)

حضرت مجدد الف ثانی سرہندی فرماتے ہیں

صوفیاء کرام کا عمل حلال
و حرام ہونے میں سند نہیں
ہے یہی کافی ہیچہ ہم انھیں
معذور رکھیں اور ملامت نہ
کریں اور انکے معاملہ کو حق

عمل صوفیا در حل
و حرمت سند نیست
ہمیں بس ست کہ
مائشان را معذور داریم
و ملامت نہ کنیم و امر

ایشان را بحق سبحانہ و تعالیٰ مفوض داریم و اینجا قول امام ابوحنیفہ و امام ابو یوسف و امام محمد معتبرست نہ عمل ابوبکر شبلی و ابوالحسین نوری

(مکتوبات ج ۱ صفحہ ۳۳۰)

قرآن و حدیث کے خلاف کسی کی پیروی نہیں
مجتہد بھی مسائل اجتہادیہ میں کبھی خطا کر دیتا ہے جیسا کہ عقائد نسفی
وغیرہ میں ہے۔

یَعْنِي مَجْتَهِدٌ بَعْضُهُ مَخْطِئٌ هُوَ تَابِعٌ	قَدْ يُخْطِئُ
بَعْضُهُ مُصِيبٌ	عَقَائِدُ نَسْفِيٍّ وَغَيْرُهُ

حضرت عبداللہ ابن مسعود جو خلفاء راشدین کے بعد افتقہ الصحابہ
ہیں انہوں نے حضور ﷺ کے وصال کے بعد التحیات میں "السَّلَامُ
عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ" کے بجائے "السَّلَامُ عَلَى النَّبِيِّ" پڑھنا شروع
کر دیا مگر علماء امت نے انکی اس ذاتی رائے کو قبول نہیں کیا صحیح بخاری میں
واقعہ موجود ہے۔ اسلام میں اصل معیار قرآن و حدیث ہے بڑی سے بڑی

شخصیت بھی اسی میزان پر تولی جاتی ہے۔ اسی لئے ارشاد ہے۔ “أَعْرِفُوا
الرِّجَالَ بِالْحَقِّ لَا الْحَقَّ بِالرِّجَالِ” لوگوں کو حق سے پہچانو۔ حق کو
لوگوں سے نہیں۔ اگلی امتوں میں لوگوں نے خدا رسول کو چھوڑ کر بڑے
بڑے علماء و تارک دنیا درویشوں کو معیار نجات اور دین و مذہب کا
پروردگار بنا لیا تھا جس کا ذکر قرآن میں ہے۔

<p>لوگوں نے بڑے بڑے علماء اور تارک دنیا بزرگوں کو خدا کے جائے اپنا رب بنا لیا۔</p>	<p>اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَ دُهَبَانَہُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ</p>
--	--

اماموں کی تقلید ضروری اور بزرگوں کی اتباع بھی فلاح دارین کا
سبب ہے مگر اسکے بھی حدود ہیں۔ امام اعظم نے فرمایا۔ “اِذَا صَحَّ
الْحَدِيثُ فَهُوَ مَذْبُوبِي” اسلام کا کوئی بھی بزرگ کتاب و سنت کو چھوڑ
کر کسی کی اندھی تقلید کو گوارہ نہیں کرتا۔

زاں کس کہ بقراں و بسنت نہ رہی

آنست جو ابش کہ جو ابش نہ دہی

(سعدی شیرازی)

فتنہ پرور مولوی و مفتی

حضرت علی رضی اللہ تعالیٰ عنہ سے روایت ہے کہ حضور ﷺ نے فرمایا۔

عنقریب لوگوں پر ایک ایسا زمانہ آئیگا
کہ اسلام سے صرف اسکا نام رہ جائیگا
اور قرآن سے صرف اسکی رسم
رہ جائیگی۔ مسجدیں خوب آباد ہونگی
مگر حقیقت میں ہدایت سے ویران
ہونگی۔ انکے علماء آسمان کے نیچے بد
ترین خلائق سے ہونگے۔ انھی علماء
کیطرف سے فتنہ اٹھیگا اور انھی
کیطرف لوٹے گا۔

يُوشِكُ أَنْ يَأْتِيَ عَلَى
النَّاسِ زَمَانٌ لَا يَبْقَى مِنْ
الْإِسْلَامِ إِلَّا اسْمُهُ وَلَا يَبْقَى
مِنَ الْقُرْآنِ إِلَّا رِسْمُهُ
مَسَاجِدُهُمْ عَامِرَةٌ وَهِيَ
خَرَابٌ مِنَ الْهُدَى
عُلَمَائِهِمْ شَرٌّ مِنْ تَحْتِ
أَدِيمِ السَّمَاءِ مِنْ عِنْدِهِمْ
تَخْرُجُ الْفِتْنَةُ وَفِيهِمْ تَعُودُ

(مشکوٰۃ کتاب العلم صفحہ ۳۸)

حضرت امام احمد ابن حنبل نے حضرت عمر فاروق رضی اللہ تعالیٰ عنہ سے

روایت کی کہ حضور ﷺ نے فرمایا ہے

مجھے اپنی امت پر سب سے زیادہ
خوف ہر اس منافق کا ہے جو زبان
داں عالم یعنی باتیں بنانے کا ماہر ہو۔

إِنَّ أَخْوَفَ مَا أَخَافُ عَلَى
أُمَّتِي كُلِّ مُنَافِقٍ عَلِيمِ
اللِّسَانِ -

حضرت انس رضی اللہ تعالیٰ عنہ سے حاکم نے روایت کی کہ حضور ﷺ نے فرمایا ہے۔

وَيْلٌ لِّأُمَّتِي مِنْ عُلَمَاءِ السُّوءِ	علماءِ سؤ سے میری امت کی خرابی ہے
--	-----------------------------------

حضرت حسن بصری سے کسی نے پوچھا کہ منافق کون ہے فرمایا۔

الَّذِي يُوصَفُ الْإِسْلَامَ بِلسَانِهِ وَلَا يَعْمَلُ بِأَحْكَامِهِ	وہ شخص جو اسلام کی تعریف تو خوب کرتا ہے مگر اسکے احکام پر عمل نہیں کرتا۔
--	--

(تَفْسِيرُ رُوحِ الْبَيَانِ)

علماء سؤ کے حملے ہمیشہ علماء حق پر ہوتے رہے ہیں انکی علمی قابلیت اور زبان درازی کی مہارت نے انکو اتنا جبری کر دیا کہ انھوں نے کسی بزرگ کو نہیں چھوڑا حتیٰ کہ خدا رسول میں بھی عیب نکالنے کی کوشش کر ڈالی

قِيلَ إِنَّ إِلَهَ ذُو وَدٍ - قِيلَ إِنَّ الرَّسُولَ قَدْ كَفَرْنَا
مَا نَجَى اللَّهُ وَالرَّسُولُ مَعًا - مِنْ لِسَانِ الْوَدِيِّ فَكَيْفَ أَنَا

ہم کیا ہیں تمہتوں سے پیمبر نہیں بچے
نادان کیا زمانہ کے منہ کو لگام ہے

بے ایمان لوگوں نے خدا کو صاحب اولاد بتادیا اور رسول کو جادو گر کہہ دیا۔
پیغمبروں پر تہمتیں لگادیں۔

کچھ مولویوں نے امت میں ۷۳ فرقے ہونے کی پیشین گوئی کا مطلب یہ نکال لیا کہ ہر جگہ مسلمانوں میں تفرقہ ضرور کر دیا جائے ورنہ ۷۳ فرقہ کی پیشین گوئی پوری نہیں ہوگی سرکار ﷺ نے ۷۳ فرقے ہونے کی خبر دی ہے مگر ان فرقوں کو اپنی امت سے خارج نہیں کیا۔ ان سب فرقوں کو اپنی امت بتایا۔ حدیث شریف دیکھئے فرماتے ہیں۔ سَتَفْتَرِقُ أُمَّتِي عَلَى ثَلَاثَةِ وَ سَبْعِينَ فِرْقَةً إِنْخِ۔ عنقریب میری امت تتر فرقوں میں بٹ جائیگی یعنی یہ سب فرقے میری امت ہی کے ہیں کسی اور کی امت کے نہیں ہیں۔

اچھے انکے ہیں تو اے کیف برے کسے ہیں

اپنی امت ہے محمد کو پیاری ساری

اعلیٰ حضرت امام احمد رضا بریلوی اپنے مقبول عام شہرہ آفاق کلام۔

مصطفیٰ جانِ رحمت پہ لاکھوں سلام میں فرماتے ہیں۔

ایک میرا ہی رحمت میں دعویٰ نہیں

شاہ کی ساری امت پہ لاکھوں سلام

بعض نا سمجھ مولوی اور بے عقل ملاؤں کا یہ حال ہیچہ کسی ایک فرقہ

الحافظ محمد سلطانی الاقاری الباقوی غفر اللہ لہ

کے مسلمان نے دوسرے فرقہ کے مسلمان کو اگر کسی وجہ سے ایک مرتبہ سلام کر دیا تو فوراً فتوے لگا دیتے ہیں کہ سلام کرنے والا اسلام سے خارج ہو گیا اسکی بیوی بھی نکاح سے نکل گئی۔ اب جو بچے اسکے ہونگے سب حرامی ہونگے۔ اعلیٰ حضرت تو ایک سلام نہیں لاکھوں سلام ساری امت پر بھیج رہے ہیں۔ پتہ نہیں ان فتنہ پرور فساد یوں کا امام احمد رضا پر کیا فتویٰ ہے۔

جب قلم ہو ہاتھ میں مکار کے

کیوں نہ منصور لائق دار کے

کفر و شرک بد مذہبی و گمراہی کا فتویٰ دینے میں جلدی کرنے والوں کو حضرت موسیٰ علیہ السلام اور چرواہے کے واقعہ سے عبرت حاصل کرنا چاہئے۔ ایک مرتبہ حضرت موسیٰ علیہ السلام نے راستہ میں ایک چرواہے کو دیکھا کہ وہ خدا سے باتیں کر رہا ہے کہہ رہا ہے اے خدا تو کہاں ہے میں چاہتا ہوں کہ تیرا خادم بن جاؤں تیرے جوتے سیوں تیرے سر میں کنگھا کروں تیرے کپڑوں میں بخیہ لگاؤں جو نہیں ماروں تجھے دودھ پلاؤں تجھے کوئی بیماری ہو تو تیری خدمت کروں۔ تیرے ہاتھ چوموں تیرے پیر دباؤں تیرے سونے کی جگہ کو اچھی طرح صاف کر دوں تیرا گھر دیکھ لوں تو تیرے لیے روزانہ تیل اور شربت لایا کروں پیر اور روغنی

روٹیاں اور پینے کی چیزیں دہی تیار کر کے صبح شام تیرے لیے لایا کروں۔

میرا کام تیرے لیے ان چیزوں کا لانا ہو اور تیرا کام ان چیزوں کا کھانا ہو۔

وہ چرواہا بڑے شوق و ذوق سے یہ باتیں خدا سے کر رہا تھا حضرت موسیٰ علیہ

السلام جلالی پیغمبر خدا سے باتیں کرنے والے کلیم اللہ یہ سب خلاف شرع

باتیں سکر کیسے برداشت کر سکتے تھے ایک دم جلال میں آگئے اور اس چرواہے پر

غضب ناک ہو کر برس پڑے۔۔ یہ کیا کفریات بک رہا ہے کیا خدا کے

ہاتھ پیر اور منہ ہوتا ہے کیا خدا کھاتا پیتا اور سوتا ہے کیا خدا کپڑے پہنتا اور

کنگھی کرتا ہے کیا اسکے جوئیں پڑتے ہیں کیا وہ بیمار پڑتا ہے وغیرہا۔ ارے

کبخت منہ بند کر تو کافر ہو گیا خدا تجھے جہنم میں ڈالے گا تو نے جو خدا کی شان میں

بے ادبی و گستاخی کی ہے اسکی آگ سے صرف تو نہیں سارا جہان جل اٹھیگا

وغیرہ وغیرہ۔ حضرت موسیٰ علیہ السلام کی باتیں سکر اس چرواہے کے

ہوش اڑ گئے بے چارہ گھبرا گیا پاگلوں کی طرح ہکا بکا ہو کر ادھر ادھر دیکھنے لگا

پھر کچھ حواس درست ہوئے تو کہا کہ اے موسیٰ تم نے میرا منہ سی دیا اور

پشیمانی سے میری جان کو جلادیا۔ پھر اس چرواہے نے اپنے کپڑے پھاڑ

ڈالے اور چیختا چلاتا اور روتا اور بلبلا تا آہ آہ کے نعرے لگاتا ہوا جنگل کی طرف

چل دیا۔ اس واقعہ کو حضرت مولانا جلال الدین رومی نے مثنوی شریف

صفحہ ۱۳۰ میں اپنے انداز میں تحریر کیا ہے۔ اسکے بعد کیا ہوا تو مولانا روم فرماتے ہیں

حضرت موسیٰ علیہ السلام پر خدا
کی طرف سے وحی آئی کہ اے موسیٰ
تم نے میرے بندہ کو مجھ سے جدا
کیوں کر دیا تم میرے بندوں کو مجھ
سے ملانے کے لیے آئے ہو کہ جدا
کرنے کو

وحی آمد سوئے موسیٰ از خدا
بندہ مارا چرا کردی جدا
تو برائے وصل کردن آمدی
نتے برائے فصل کردن آمدی

اسکے بعد خدا نے حضرت موسیٰ علیہ السلام سے فرمایا اے موسیٰ ہم نے اپنے
ہر ایک بندہ کو ایک جدا گانہ راز و انداز کا ڈھنگ دیا ہے وہ چرواہا جو کچھ کہ رہا
تھا وہ اسکے اپنے ڈھنگ میں میری توہین و تنقیص نہیں تھی میری محبت
و عشق میں ڈوبی ہوئی اسکے جذبات کی تفسیر تھی اسکے حق میں وہ تعریف
ہے تمہارے حق میں وہی میری توہین ہے۔ اسکے حق میں وہ شہد ہے
تمہارے حق میں وہی زہر ہے۔ حضرت مولانا روم فرماتے ہیں کہ اللہ تعالیٰ
نے مزید وضاحت کیلئے ارشاد فرمایا۔

یعنی ہم ظاہری باتوں اور قیل و
قال کو نہیں دیکھتے بلکہ دل کی
کیفیت اور حقیقت حال کو دیکھتے

ما بروں راننگریم وقال را
مادروں رابننگریم و حال را

ہیں۔ ہم دل دیکھتے ہیں کہ اسمیں
خشیت ہیچہ نہیں اگرچہ لفظ میں
خشوع خضوع نہو۔

ناظر قلبم اگر خاشع بود
گرچہ گفت لفظ لاخاشع بود

حضور ﷺ نے اسی لئے حدیث شریف میں فرمایا ہے۔

جان لو کہ انسان کے جسم میں ایک
گوشت کا ٹکڑا ہے جب وہ ٹھیک
ہوتا ہے تو سارا جسم ٹھیک ہوتا
ہے جب وہ بگڑ جاتا ہے تو سارا
جسم بگڑ جاتا ہے خبردارہ جاؤ کہ وہ
گوشت کا ٹکڑا دل ہے

أَوَّانٍ فِي الْجَسَدِ مُضَغَةً
إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ
الْجَسَدُ كُلُّهُ وَإِذَا فَسَدَتْ
فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ أَلَا وَهِيَ
الْقَلْبُ (بخاری وغیرہ)

اولیاء کرام اسی لیے اصلاح جسم سے زیادہ اصلاح قلب کی کوشش
کرتے ہیں۔ جسم و لباس اور دیگر چیزوں کی پاکیزگی اسی وقت مقبول ہوگی
جب دل بھی پاک ہو۔ تزکیہ قلب یعنی دل کی طہارت و پاکیزگی سب سے
مقدم ہے اگر یہ نہیں تو کچھ نہیں۔

صحن حرم کو جھاڑنے سے کچھ نہیں ہے شیخ

دل صاف کر کہ آئینہ حق نما ہے یہ

آج لوگوں نے اپنی اصلاح کے بجائے دوسروں کی عیب جوئی و نکتہ

چینی اپنا مشرب بنا لیا ہے۔ دینا بھر کی اصلاح کرتے پھرتے ہیں خود اپنی اصلاح کی ذرا بھی فکر نہیں جسکا نتیجہ یہ ہے انکو دوسروں میں صرف عیب ہی عیب نظر آتا ہے اور خود کو بے وقوف سارے عیبوں سے پاک صاف سمجھتے ہیں۔ ہندوستان کے آخری مغل تاجدار بہادر شاہ ظفر کے یہ اشعار بہت ہی صوفیانہ طرز کے اور نہایت عبرت انگیز و سبق آموز ہیں

نتھی حال کی جب ہمیں اپنی خبر
رہے دیکھتے اوروں کے عیب و ہنر

پڑی اپنی برائیوں پر جو نظر

تو نگاہ میں کوئی برانہ رہا

ظفر آدمی اسکو نہ جانے گا

گو ہو کیسا ہی صاحب فہم وزکا

جسے عیش میں یاد خدا نہ رہی

جسے طیش میں خوف خدا نہ رہا

علم و تربیت کا مستحق

ہر کس و ناکس علم و تربیت کا مستحق نہیں لہذا اساتذہ کو اس پر بھی نظر رکھنا چاہئے۔

چاہئے۔

بد گہر را علم و فن آموختن

دادن تیغ ست دست را ہزن

بد گہر اور بد سرشت علم و فن سیکھتا ہے تو اس کا مقصد دین کی خدمت اور خدا کے بندوں کی ہدایت نہیں ہوتا بلکہ علم و قابلیت کے ذریعہ عزت دار لوگوں کی نکتہ چینی اور بزرگوں کی عیب جوئی ہوتا ہے علم و قابلیت کا غرور اسے بے ادب و گستاخ بنا دیتا ہے۔ شیطان کو علم کے غرور نے بارگاہ الہی میں بے ادب و گستاخ بنا دیا اور وہ معلم الملکوت ہونے کے باوجود مستحق لعنت بن گیا۔

تکبر عز ازیل را خوار کرد

بزند ان لعنت گرفتار کرد

خبیث اپنی غلطی تسلیم کرنے کے بجائے خدا سے کہتا ہے کہ تو نے مجھے آگ سے پیدا کیا آدم کو مٹی سے بنایا کیا آگ مٹی کو سجدہ کریگی۔ ایک جگہ خدا سے کہتا ہے جیسا تو نے مجھے گمراہ کیا میں تیرے بندوں کو اس طرح گمراہ کرونگا۔ ایک جگہ کہتا ہے میں آدم سے بہتر ہوں یعنی تو نے بہتر کو کمتر کے آگے جھکنے کا حکم دیکر غلطی کی ہے معاذ اللہ والعیاذ باللہ۔۔۔۔۔ آج مدرسوں سے پڑھ کر نکلنے والے بعض مولوی بھی اپنا علم و قابلیت شیطان

کی طرح استعمال کرتے ہیں استادوں کی بے ادبی "بزرگوں کی توہین" عزت داروں کو ذلیل کرنا" قابل تعظیم ہستیوں میں عیب نکالنا" انکے علم و فن کے مظاہرہ کا ذریعہ بن گیا ہے ایسے علم والوں سے باادب جاہل بہتر ہیں۔

ع علمے کہ راہ حق نہ نماید جہالت ست
جو علم راہ حق نہ دکھائے جہالت ہے۔ بدگرو بدسرشت لوگوں کو علم و فن کی تعلیم دینا ڈاکو کے ہاتھ میں تلوار دینا ہے۔

سیاح ایشیا سے چند سوالات

اور انکے جوابات

سوال ۱۔ کیا ہندوستان کے ۲۰ کروڑ مسلمان ایک ہو سکتے ہیں؟
جواب ۱۔ اگر اسلام کی پانچ بنیادوں کو لیکر چلیں تو ۲۰ کروڑ کیا دنیا کے ایک ارب ۶۵ کروڑ مسلمان ایک ہو سکتے ہیں۔

سوال ۲۔ قرآن و حدیث اور بزرگان دین اور جملہ مخلص قائدین مسلمانوں کو متحد و متفق ہونے کی برابر تاکید کرتے ہیں اور مسلمان خود بھی اتحاد و اتفاق کی طاقت کا فائدہ "ہر جگہ محسوس بھی کرتے ہیں پھر سب ایک کیوں

نہیں ہو جاتے۔؟

جواب ۲۔ ایک گروہ مسلمانوں میں ایسا ہے جسکا گزارہ گروہ بندی اور فرقہ پرستی پر ہے وہ مسلمانوں کو لڑاوانے میں اور ایک دوسرے کو مختلف ڈھنگ سے ذلیل کرنے میں ہی اپنی زندگی سمجھتا ہے اور اختلاف بین المسلمین میں ہی انکی ترقی و کامیابی کا دار و مدار ہے۔

سوال ۳۔ کیا ان فرقہ پرستوں میں علماء نہیں ہیں۔؟

جواب ۳۔ علماء ہر گروہ ہر فرقہ میں ہیں مگر خوف خدا اتباع رسول اور فکر عاقبت ہر عالم میں ہونا ضروری نہیں ہے۔

سوال ۴۔ کیا ایسے علماء کو مسلمانوں کی ذلت و رسوائی "تباہی و بربادی" اور غلاموں سے بدتر زندگی کا بھی احساس نہیں ہوتا۔

جواب ۴۔ احساس ہوتا ہے مگر وقتی عیش و آرام اور چند روزہ دولت و عزت نے انہیں خود غرض بنا دیا ہے۔

سوال ۵۔ بابر کی مسجد کی شہادت "مبہی کے فسادات" سورت میں مسلم عورتوں کی سر عام عصمت دری اور موجودہ گجرات کے لرزہ خیز حالات وغیرہا یہ سب کیوں ہو رہے ہیں۔

جواب ۵۔ یہ سب ہونا ہی چاہئے کیونکہ جب کسی قوم میں اختلاف و نفاق کی

بیماری جڑ پکڑ لیتی ہے اور خود آپس میں ہی لوگ ایک دوسرے پر ظلم کرتے اور ایک دوسرے کی عزت و ناموس لوٹنے میں کوئی شرم و غیرت محسوس نہیں کرتے تو خدا پوری قوم پر کسی ظالم حکمراں کو مسلط کر دیتا ہے جو اسکو تباہ و برباد اور ذلیل و خوار کرتا رہتا ہے۔

سوال ۶۔ فلسطین میں عرصہ دراز سے یہودی مسلمانوں کا قتل عام کر رہے ہیں معصوم بچوں اور عورتوں پر ظلم و ستم کے پہاڑ توڑ رہے ہیں مگر نہ دنیا میں کوئی انکی فریاد سن رہا ہے نہ عرب ممالک ظالم اسرائیل کا ہاتھ پکڑ کر مظلوموں کو انکے ظلم سے نجات دلانے کی ہمت کر پارہے ہیں اس بے حس اور بے غیرتی و بزدلی کی وجہ کیا ہے۔

جواب ۶۔ ساری دنیا اور عرب ممالک جو کر رہے ہیں وہی کریں گے اسکے سوا وہ کچھ کرنا چاہیں تو بھی نہیں کر سکتے۔

پہلے زمانہ میں دو فریق کے درمیان جو لڑائیاں ہوتی تھیں انیں فتح و شکست بہادری یا فوج کی قلت و کثرت یا فن سپہ گری کی مہارت کی کمی یا زیادتی یا دولت و مال وغیرہ کے وسائل کی بنیاد پر ہوتی تھی آج کی دنیا میں ان باتوں سے کام نہیں چلتا۔ عرب ممالک کو دیکھ لیجئے دس عرب ممالک جنہیں تقریباً ۱۳ کروڑ ۶۵ لاکھ عرب مسلمان ہیں اسرائیل کا ایک ہی ملک ہے

جسمیں لگ بھگ ایک کروڑ ۳۰ لاکھ یہودی ہیں مگر مدت سے مٹھی بھر یہودی اپنے سے دس بارہ گنا زیادہ عربوں کی پٹائی کر رہے ہیں حالانکہ عربوں کے پاس نہ دولت کی کمی ہے نہ تعداد کی اگر کمی ہے تو صرف علم و عقل اور علوم جدیدہ سائنس و ٹکنالوجی کی کمی ہے اگر انکو علم و عقل ہوتی تو اپنی دولت سے دنیا بھر کے سائنس دانوں کو جمع کر کے امریکہ و اسرائیل سے زیادہ بہتر جدید ہتھیار اور زمین و آسمان کو زیر کرنے والے آلات جنگ تیار کر سکتے تھے مگر بد نصیب چھوٹے موٹے جہاز اور معمولی مشین گنیں اور میزائل تک خود نہ بنا کر بھکاریوں کی طرح ایرے غیرے کے آگے کاٹہ گدائی لیکر بھیک مانگتے پھرتے ہیں دشمن انکی بے وقوفی اور علم و عقل نہونے کی مجبوری سے فائدہ اٹھا رہا ہے انھی سے دولت وصول کر کے انھی کو اپنا فرماں بردار غلام بنا رہا ہے۔

سوال ۷۔ کیا اسلام میں سائنس و ٹکنالوجی یا علوم جدیدہ حاصل کرنے کی ممانعت ہے۔

جواب ۷۔ جی نہیں۔۔۔۔ بلکہ حکم ہیچہ علم و فن کے لیے عرب سے ملک چین تک چلے جاؤ۔۔۔۔۔ ملک چین ہمیشہ علوم جدیدہ کا مرکز رہا ہے عرب کی طرح انبیاء و مرسلین کا گوارہ نہیں ہے۔۔۔۔۔ جنگ بدر کے بعض کافر

قیدیوں کا فدیہ سرکارِ دو عالم ﷺ نے مسلمانوں کو تعلیم دینا منظور فرمایا
 --- ظاہر یہ کہ کفار مسلمانوں کو دینی تعلیم تو دے ہی نہیں سکتے تھے تو اس
 تعلیم سے علوم دنیا ہی مراد ہیں --- قرآن کو پڑھیے تو اس میں دو سو
 آیتیں اگر نماز "روزہ" حج "زکوٰۃ" عبادات وغیرہا کی ہیں تو دو ہزار سے زیادہ
 آیتیں علوم جدیدہ سائنس و ٹکنالوجی وغیرہا کی ہیں --- زمین و آسمان "شجر
 و حجر" خشکی و تری "چرند پرند" تمام مخلوقات اور ساری کائنات "پر غور و
 فکر کا حکم دیا گیا ہے --- تَبَيَّنَا لِكُلِّ شَيْءٍ خَدَانَةَ هِرْجِزِ كَابِيَانِ قِرْآنِ
 میں کیا ہے۔

وَكُلُّ الْعِلْمِ فِي الْقُرْآنِ لَكِنْ

تَقَاصَرَ عَنْهُ أَفْهَامُ الرِّجَالِ

سارے علوم قرآن میں ہیں مگر لوگوں کی عقل و فہم کی کمی ان

سب کے حصول سے قاصر ہے --- فاعتبروا یا اولی الابصار اہل

بصیرت کو ان حقائق سے عبرت حاصل کرنا چاہیے

لجائیگا سراغ ہمارے زوال کا

دیکھو جہاں کو دیدہ عبرت فروز سے

وَالسَّلَامُ عَلٰی مَنْ اتَّبَعَ الْهُدٰی سید مظہر ربانی غفرلہ
 ۲۷ / صفر ۱۴۲۳ھ